Registered No. M-4483.

யுத்த சஞ்சிகை

மலர் III.] 1943-ம் வருடம் ஜனவரி மாதம் 1உ, வெள்ளிக்கிழமை [இதழ் 1

மேன்மை தங்கிய சென்னை கவர்னர் ஆர்தர் ஹோப்.

இவர் அனுப்பிய புது வருஷச் செய்தியை அடுத்த பக்கத்தில் பிரசுரித்திருக்கிறோம்.

சென்னை கவர்னர் புது வருஷச் செய்தி

"வெற்றி சூரியன் தோன்றி விட்டான்"

காந்தியார் கொள்கை ஜப்பானை வரவேற்பது !

'சென்னை யுத்த சஞ்சிகை'க்கு சென்னை கவர்னர் மேன்மை தங்கிய சர் ஆர்தர் ஹோப் துரையவர்கள் புது வருஷத்தை முன்னிட்டு, கீழ்க்கண்ட செய்தியை அனுப்பி யிருக்கிறார்கள் :—

உலக மகா யுத்தம் ஆரம்பமானதி லிருந்து 4-வது புது வருஷம் தான், இந்த 1943-ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் 1-ம் தேதி.

1942-ம் வருஷத்திய சம்பவங்களைக் கொண்டு ஆலோசித்துப் பார்த்தால், முடிவில் நாம் நிச்சயமாக வெற்றி பெறுவோம் என்னும் உறுதி உண்டாகிறது.

அந்த வருஷ ஆரம்பத்தில் அடுத் தடுத்துப் பல தோல்விகள் நேர்ந்தன. கிழக்கே, மலேயா, பிலிப்பைன் தீவுகள், நெதர்லந்து கிழக்கிந்தியத் தீவுகள், ஆகியவற்றை இழந்தோம். பிறகு பர்மாவையும் இழந்தோம். ஆகவே, இந்தியாவின் எல்லைப் புரத்திற்கு யுத்தம் வந்து விட்டது. ரஷ்யாவிலே டான் நதிப் பள்ளத் தாக்கையும் காக்கஸஸ் பகுதியையும் ஜெர்மானியர்கள் கைப்பற்றிக் கொண்டார்கள். ஆப்பிரிக்காவிலே, ஜெர்மன் சேனாதிபதியான ரோமல் அலெக்ஸாந்திரியா வரை நம்மை விரட்டி யடித்தார். ஆனால், சென்ற சில மாதங்களாக ஏடு புரண்டு விட்டது. ஜெர்மானியர்கள் ஸ்டாலின்கிராடில் சரியானபடி தோல்வி யடைந் தார்கள். அன்றியும், ரஷ்யக் குளிர் காலத்தையும் தாங்க வேண்டிய நிர்பந்த நிலைமையில் இருக்கிறார் கள். எகிப்தில் நாம் மகத்தான வெற்றி பெற்றிருக்கிறோம். ரோமலின் படைகளை அடித்து நொறுக்கி விட்டோம். சிரெனெய்காவை விட்டே விரட்டி விட்டோம். அதே சமயத்தில், மீண்டும் தலை தூக்கிய பிரெஞ்சுப் படைகள் பிரிட்டிஷ் படைகளுக்கும் அமெரிக்கப் படைகளுக்கும் உதவியாக வந்து சேர்ந்தன. இவை ஒன்று சேர்ந்து, வடாப்பிரிக்காவிலும் மேற்காப்பிரிக்காவிலும், திரிபோலியும், துனிஷியாவின் ஒரு பகுதியும் தவிர, மற்றெல்லா பாகங்களையும் கைப்பற்றிக் கொண்டன. திரிபோலியும் துனிஷியாவின் பகுதியும் விரைவில் நம் வசப்படலாம். கிழக்கே நியூ கினியாவிலும் சாலமன் தீவுகளிலும் ஜப்பானியர்கள் மகா கஷ்டப் பட்டு விட்டார்கள். அவர்களுடைய கப்பற் படை அடுத்தடுத்து தோல்வி யடைந்தது.

இந்த வெற்றிகளால் நாம் பெருமிதம் கொள்ளக் கூடாது. இது பற்றி சர்ச்சில் துரை கூறியது மிகவும் பொருத்தமாகும். அவர் கூறியதாவது:—

69525

> அவை முடிவின் ஆரம்பமல்ல ; ஆனால் ஆரம்பத்தின் முடிவு—அதாவது என்றென்றைக்கும் பாதுகாக்கும் பொருட்டு நடைபெறும் சண்டையின் முடிவையும்; நேச தேசப் படைகள் எதிரிகளைத் தாக்குவதின் ஆரம்பமும் என்று தான் பொருள்படும்.

இவை நம்மைத் தூண்டும் ; அப்போது நம் முயற்சிகள் அதிகமாகும் ; இதன் பயனாக முடிவான வெற்றி விரைவில் கிடைக்கும்.

இங்கே இந்தியாவில், நம் சிந்தனையும் முயற்சிகளும் கொஞ்ச காலமாக சிதறிக் கிடக்கின்றன. ஏனென்றால், வேண்டுமென்றே சிலர் நாட்டில் கலவரங்களைக் கிளப்பி விட்டிருக்கிறார்கள். இவற்றை நாம் ஒடுக்க வேண்டி யிருக்கிறது. இப்படி கிளப்பி விடுகிறவர்கள், மக்கள் விடுதலையே தமது லட்சியம் என்று கூறுகிறார்களே யொழிய, உண்மையில் அந்த லட்சியத்திற்கு பாதகந் தான் செய்கிறார்கள். இந்தக் கலவரங் களை நாம் தகுந்தபடி அடக்கி யிருக்காவிட்டால், விரைவில் இந்தியாவை ஜப்பானியர்கள் தாக்கி யிருப் பார்கள். அரசியல் வசதிகள் மட்டுமன்றி, கல்வி, நீதி, தனிப்பட்டவர்களின் உரிமை ஆகிய அனைத்தையும் கொடுங் கோலர்கள் ஈவிரக்கமின்றி நசுக்கித் தொலைத் திருப்பார்கள். இப்படித் தான் மலேயாவிலும் பர்மாவிலும் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மீண்டும் இந்நாடுகளை நாம் நம் படைகளை யெல்லாம் திரட்டிக் கொண்டு வந்து, மீட்கிற வரைக்கும், அதே கொடுமைகளுக்குத் தான் ஆளாக நேர்ந்திருக்கும்.

ஆகவே, இந் நாட்டில் உள்ளவர்களில் நாட்டுப் பற்றுடையவர்களுக்கு ஒரு கடமை யிருக்கிறது. கலகமும் கலவரமும் எங்கே தலை தூக்கினாலும் உடனே அதை ஒடுக்க வேண்டும், யுத்த முயற் சிக்கு முழு மனதோடு உதவும்படி பெரும் முயற்சி செய்ய வேண்டும். அப்போது தான் விடுதலை லட்சியம் கை கூடும். நாஜி கொடுமைகளும் ஜப்பானிய அக்கிரமங்களும் என்றென்றைக்கும் ஒழிந்து போகும்.

JL ... N39

தாழ்த்தப்பட்டோர் அடைந்த ஏமாற்றம்

பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் பொறுப்புகள்

நான்கு வகை விடுதலைகளும் வேண்டும்

(தேசியப் போர்முனை பகுதி அமைப்பாளர் ராவ்பகதூர் எம். ஸி. ராஜா, எம்.எல்.ஏ., எழுதியது.)

யுத்தத்தைப் பற்றி பொதுவாக ஜனங்களின் போக்கிலேயே ஒரு பெருத்த மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் "தேசியப் போர் முனை" இயக்கந்தான். இந்த இயக்கத்தை சுமார் ஒரு வருஷத்திற்கு முன்பு மேன்மை தங்கிய வைசிராய் பிரபு தோற்றுவித்தார். மக்கள் கொண்டிருந்த தோல்வி மனப் பான்மையை இந்த இயக்கந் தான் போக்கியது. யுத்தத்தின் முடிவு என்னாகும் என்பது பற்றி சந்தேகங் கொள்ளுகிறவர்கள் இப்போது யாரும் இல்லை. தப்பிக்க வழி யில்லை என்னும் எண்ண முடையவர்கள் இப்போது ஒருவரும் கிடையாது. மக்களுக்குள் பயத்தை உண்டாக்கும் பொருட்டு பிரசாரம் செய்கிறவர்கள் கூட, இப்போது வாயடைத்துப் போயிருக்கிறார்கள்.

யுத்தப் பிரசினையைக் குறித்து ஜவஹர்லாலுக்கும் காந்தியாருக்கும் ஏற்பட்ட வேற்றுமையை பொதுவாக ஜனங்கள் கவனித் திருப்பார்கள். யுத்த சம்பந்தமாகக் காங்கிரஸ் என்ன முறையைக் கைக்கொள்ள வேண்டு மென்று விவாதித்தார்கள். அப்போது ஜவஹர்லாலின் எண்ண மெல்லாம் நேச நாடுகள் வெற்றி பெற வேண்டு மென்பதிலேயே பதிந்திருந்தது; ஆனால், காந்தியாரின் எண்ண மெல்லாம ஜப்பானியர்கள் இந்தியாவிற்கு வந்து வசப் படுத்திக் கொள்ளுவதிலேயே இருந்தது. அது, ஜப்பானியரால் கடுமையான ஆபத்து ஏற்படக் கூடிய காலம். அப்போது காங்கிரஸ் கைக்கொள்ளவேண்டிய முறை யொன்றை காந்தியார் வகுத்தார். அது தான் "எதிரியோடு பலாத்கார மற்ற முறையில் ஒத்துழையா திருப்பது" என்பது. இது தற்போதுள்ள அரசாங்கத்திடம் சமாதானமாகவும் நேசமாகவும் இருப்பதாகத் தோற்றும். ஆனால் இதன் உள் அர்த்தம் என்ன வென்றால், ஜப்பானியர்கள் இந்தியாவில் வந்து இறங்குவார்கள் என்பது தான். ஜவஹர்லால் எந்த விஷயத்தைக் குறித்தும் நேர்மையான முறையில் ஆலோசித்துக் கொண்டிருந்தவர். ஆகையால் ரஷ்யா, அமெரிக்கா, சீனா, பிரிட்டன், இந்தியா ஆகிய நாடுகள் சேர்ந்துள்ள நேச தேசங்கள் முடிவில் வெற்றி பெறும் என்பது பற்றி அவருக்குச் சந்தேகமே கிடையாது. அந்தக் காலத்தில் ஒவ்வொரு நாட்டின் நிலைமையும் மிகவும் ஆபத்தா யிருந்தது.

ஜவஹர்-காந்தி வேற்றுமை.

எப்பொழுதும் ஆசையி னின்று தான் எண்ணம் பிறக்கிறது. காந்தியாரின் எண்ணம் என்ன தெரியுமா?

> "ஜப்பானியர்கள் இந்தியாவிற்கு வரும் போது நான் போப் கிரிகரி போல அவர்களுக்கு எதிரில் போகச் சந்தர்ப்பங் கிடைக்கும், நம்மைத் தாக்க வருகிறவர்களைத் தலை வாசலிலேயே சந்திப்பேன். சமாதான முறையைக் கொண்டே வெல்ல வேண்டும் என்னும் எனக் கினிமையான மந்திரத்தை அவர்களுக்கு ஓதுவேன். போராட வேண்டா மென்று நான் அவர்களை வேண்டிக் கொள்ளுவேன். சமாதானமாகவே நாட்டை வசப் படுத்திக் கொள்ளும்படி அனுமதிப்பேன். அவர்களுடைய அனுமதியின் பேரில் நானும் காங்கிரசும் நாட்டை ஆள அனுமதிக்க வேண்டு மென்று கோருவேன்."

இந்த எண்ணங்களிலும் ஆசைகளிலும் மண் விழுந்தது. சமீப காலத்தில் நிகழ்ந்த சம்பவங்களையும் யுத்த முன்னேற்றத்தையும் சீர்தூக்கிப் பார்க்கிறவர்களுக்கு இது நன்றாகத் தெரியும். வெற்றி பெற வேண்டு மென்பது பற்றி, நாம் கொண்டிருப்பது ஆசை, நம்பிக்கை மட்டுமல்ல; உறுதி கொண்டிருக்கிறோம். இந்த உறுதிக்குத் தகுந்த ஆதாரங்கள் உண்டு. இதற்குத் தேசியப் போர் முனை இயக்கத்தின் வேலையும் ஒரு காரணந் தான்.

நாம் வெற்றி பெற வேண்டுமானால், பெரிதும் முயல வேண்டு மென்றும், ஏராளமான தியாகங்கள் செய்ய வேண்டு மென்றும், அமெரிக்கத் தலைவர் ரூஸ்வெல்டும் பிரிட்டிஷ் முதல் மந்திரி சர்ச்சிலும் எப்போதும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது உண்மையே. என்றாலும் நாம் வெற்றி பெறுவது மட்டும் உறுதி. இருள் நீங்கி விட்டது. வெற்றி சூரியன் தோன்றி விட்டான்.

* * *

இந்தப் பாந்த உலகத்தில் யுத்தத்தின் போக்கு இப்படி யிருக்கிறது; ஆனால் இந்தியாவில் நிலைமை எப்படி யிருக்கிறது? நேச நாட்டுப் படைகள் இங்கே வந்து விட்டன. அவசியமானால், தரையிலும் போராடத் தயாரா யிருக்கின்றன. வெளி நாட்டார் இந்தியாவைத் தாக்கி அக்கிரமங்கள் செய்யாதபடி இவை தடுக்கக் கூடியவை. இந் நாட்டு மக்களைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு இராணுவத்தார் என்னென்ன ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறார்கள் என்று நாம் தகுந்தபடி உணர்ந்து கொள்ளுவ தில்லை. இந்த இராணுவத்தில் இந்தியர்களும் இந்தியரல்லாதவர்களும் இருக்கிறார்கள். இந்தியப் படையினர் மத்திய கிழக்கிலும் வடாப்பிரிக்காவிலும், பிரிட்டிஷ் படைகளும் அமெரிக்கப் படைகளும் இந்தியாவிலும் பல வகைகளிலும் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறார்கள். வெளி நாடுகளில் இந்தியப் படைகள் செய்து கொண்டு வரும் வேலைகள் அனைவருக்கும் தெரியும். இந்த யுத்த சரித்திரத்திலேயே இது ஒரு மிகச் சிறந்த பகுதியாக விளங்கும். பிரிட்டிஷ் படைகளும் இந்தியப் படைகளும் இந்தியாவில் என்ன செய்கின்றன வென்று இப்போது வெகுவாகத் தெரியாது. அவர்களுடைய வேலைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் போது, அவற்றை வெளியிடா திருப்பது நல்லது தான். இவர்கள் வேலைகள் எல்லாம் முடிந்த பிறகு, அவர்கள் இங்கே வேலையற்றுப் போய் வந்திருக்க வில்லை யென்றும், அவர்கள் மிகுந்த பல முள்ளவர்கள் என்றும், அவர்களால் நமக்குப் பாதுகாப்பு அதிகம் என்றும், அவர்களால ஊக்கமும் உறுதியும் நமக்கு உண்டாகின்றன வென்றும் தெரிந்து கொள்ளுவோம். ஆபத்திற்குதவுகிறவர்கள் தான் உண்மையான நண்பர்கள்.

மேன்மை தங்கிய லின்லித்கோ பிரபுவும், ஜெனரல் வேவலும் இந் நாட்டு விஷயங்களுக்குத் தலைவர்களாக இருக்கும் பாக்கியம் நமக்கு வாய்த்திருக்கிறது. ஒவ்வொரு நிமிஷமும் நடைபெறும் சம்பவங்களை இவ்விருவரும் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சிவில் இராணுவம் பொருளாதாரம், கைத்தொழில், அரசியல் நிர்வாகம் முதலிய இலாக்காக்களுக்குக் கட்டளைகள் பிறப்பிக்கின்றார்கள். யுத்தத்தில் வெற்றி பெறவும், கட்டுப்பாடான சமாதானத்தை நிலை நாட்டவும் இந்த இலாக்காக்கள் பெரிதும் உதவும். நம் மாகாணத்திலும் மேன்மை தங்கிய சர் ஆர்தர் ஹோப் துரையவர்களைக் கவர்னராக அடையும் பாக்கியம் பெற்றிருக்கிறோம். இவருடைய ஆலோசகர்கள் விஷய ஞானம் மிகவும் உடையவர்கள். இவர்களுடைய உதவியைக் கொண்டு அவர் சட்டத்தையும் சமாதானத்தையும் நிலை நாட்டிக் கொண்டு வருகிறார். அன்றியும் எல்லா வகை யுத்த வேலைகளிலும் பொது ஜனங்களின் கூட்டுறவையும் ஆதரவையும் திரட்டி,

யுத்தத்தில் வெற்றி பெற வேண்டு மென்னும் எண்ணம் பொதுவாக ஜனங்கள் மனதில் வேரூன்றும்படி, ஏற்பாடுகள் செய்து வருகிறார்.

இந்த யுத்தத்தில் வெற்றி பெற வேண்டிச் செய்யப் படும் எல்லா வேலைகளாலும், இந்நாட்டிலுள்ள எல்லா இனத்தவர்களுக்கும் என்ன பலனுண்டு? தகுந்த ஆலோசனையின் பேரில் தான் பல இனத்தவர்கள் என்று சொல்லுகிறேன். ஏனென்றால், பல இனங்களையும் ஒரே இனம் என்று கூறுவதால் பலனில்லை. இங்கே இல்லாத ஒற்றுமை, இருப்பதாகத் தப்பெண்ணங் கொண்டதனால், பெருந் தீமைகள் நிகழ்ந்து விட்டன. பல இனத்தவர்களுக்குள்ளும் ஒரே வகை இயல்புகள் இருக்கின்றன வென்னும் காரணம் பற்றி, முழு ஒற்றுமை ஏற்பட்டு விட்டதாகக் கூற முடியாது. வேற்றுமைகளையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். இவை முக்கியமானவை. எந்த விஷயத்தைக் குறித்தும் இவை முடிவு செய்யத் தக்கவை. பொருளாதாரத் துறையில் இது மிகவும் முக்கியம். எல்லோருக்கும் வயிறு உண்டு என்றால், எல்லோருக்கும் ஒரே வயிறு தான் இருக்கிறது என்று பொருள் கொள்ளலாமா? ஒருவர் சாப்பிட்டால், மற்றவர்களுடைய பசி யெல்லாம் நீங்கி விடுமா? இப்போது நம் நாட்டிற்குத் தேவை ஒற்றுமை யல்ல; ஆனால் இசைந்த வாழ்வு தான். பொது மக்களுக்கு நன்மை தரத் தக்க முறையில், இந்நாட்டை ஆட்சி புரிந்து வந்தவர்களிட மிருந்து ஆதிக்கத்தைப் பிடுங்கிக் கொள்ளும் பொருட்டு, ஒற்றுமை ஏற்பட்டு விட்டதாக மேல் வாரியாக வாதிக்கலாம். இப்போது நமக்கு என்ன வேண்டு மென்றால், பல இனத்தவர்களுக் குள்ளாகவும் இசைந்த வாழ்வு தான் வேண்டும்.

> இதனால், அவர்களுக்குள் கூட்டுறவு உண்டாகும். அவர்கள் பொது நோக்கங்கள் ஈடேறும். ஆதிக்கத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ளுவதில், எல்லோருக்கும் நீதியும் நியாயமும் வழங்கப்படும். அப்போது தான் எல்லா இனத்தவர்களுக்குள்ளும் இசைந்த கூட்டுறவு ஏற்படும். இந்தக் கூட்டுறவு ஏற்பட்டு நெடு நாட்களுக்குப் பிறகு தான் அரசியல் ஒற்றுமை ஏற்படக் கூடும்.

நாட்டின் எதிர்காலம்.

இந்தச் சமயத்தில் இந்தியாவின் எதிர் காலத்தைப் பற்றி, இங்குள்ள ஆலோசனைக்காரர்களின் மனதைக் கிளறிக்கொண்டிருக்கும் பிரசினை யொன்றுண்டு. இந்தியாவில் தம் ஆதிக்கத்தை விட்டுக் கொடுக்க பிரிட்டிஷார் விரும்புகிறார்களா என்பது தான் அந்தப் பிரசினை. இதை விட்டுக் கொடுக்கத் தாம் விரும்புவது மட்டுமன்றி, ஆவலாகவு மிருப்பதாக அவர்கள் பலமுறை கூறி யிருக்கிறார்கள். அரசியல் பல்லவியைப் பாட வேண்டு மென்று நினைக்கிறவர்கள் தான், இந்த வார்த்தைகளை நம்பாதது போலப் பாசாங்கு செய்கிறார்கள். பலவீனமான இனத்தவர்களின் நன்மைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டிய பொறுப்பு ஆதிக்கத்திலுள்ளவர்களுக்கு உண்டு. இந்தப் பொறுப்பையும் அரசாங்கத்தார் கை விட்டு விடுவார்களா? ஆதிக்கம் மிகுந்தவர்களின் இஷ்டப்படி எல்லாம் நடக்கும்படி ஆதிக்கமற்றவர்களை ஒப்புக் கொடுத்து விடுவார்களா? இப்போது இந்தியாவிலுள்ள தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் உள்ளங்களில் உண்மையான தோர் அச்சம் தோன்றி யிருக்கிறது. அதாவது, நாம் வெற்றி பெறும் போது—வெற்றியடைவது உறுதி—இது வரை பல கஷ்டங்களுக்கிடையே பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தார் நேர்மையாகவும் கருணையோடும் நடந்து கொண்டது போலவே, இனியும், தாழ்த்தப்பட்டவர்களிடம் நடந்து கொள்ளுவார்களா? இதற்கு ஜாதி இந்துக்களின் எதிர்ப்புக் கொஞ்சமா? இனி ஏற்படக் கூடிய தேர்தல் பொதுத் தொகுதியில் ஜாதி இந்துக்களெல்லாம் பெரும்பான்மையோர். இதுவரை எங்கள் அனுபவத்திலிருந்து, பிரிட்டிஷாரின் மேற்பார்வையும் ஆதிக்கமும் இல்லையானால், இந்தத் தாழ்த்தப்பட்ட இனத்தவர்களை ஜாதி இந்துக்கள் வெகுவாக அலட்சியம் செய்வார்கள் என்பது உறுதி. இன்னும் பல வகைக் கட்டுபாடுகளுக்கும் கஷ்டங்களுக்கும் உள்ளாக்குகிறார்கள். **இவை ஜாதி இந்துக்களின் சார்பாக காந்தியார் வகுத்த முறைகள். இந்த முறைகளின்படி தம்முடன் சேர்த்துக் கொள்வது போல் சேர்த்து, எங்களுக்குள்ள அரசியல் சுயேச்சையைப் பறிமுதல் செய்து விடுகிறார்கள்.** அரசியல் சுயேச்சையைக் கொண்டு தான், அறிவு முன்னேற்ற மடையும். சமுதாய உயர்வு உண்டாகும். பொருள் நிலையும் பெருகும். பண்டைக் கால பண்ணைக்காரன் இன்று சமூக அடிமையா யிருக்கிறான். இனி அறிவுத் துறையிலும், அரசியல் துறையிலும் கொடுமைக்கு ஆளாக நேரலாம். பல ஊழி காலமாக நம் அடிமைத் தனத்திலிருந்து விடுபட்டு தலை தூக்க உதவியது, பிரிட்டிஷ் அரசாங்கமல்லவா? அவர்கள் ஜனநாயக உணர்ச்சி யுடையவர்கள். நீதியும் நேர்மையும் கொண்டவர்கள். பொருளாதாரங் காரணமாகவும் அரசியல் காரணமாகவும் இவர்கள் தம் உணர்ச்சிப்படி நடந்து கொள்ள ஒட்டாதபடி தடைகள் ஏற்பட்டன. என்றாலும் தாழ்த்தப்பட்ட இனத்தவர்களுக்குத் தம்மால் இயன்றவரை உதவினார்கள். இனி ஏற்படப் போகும் அரசியல் அமைப்புப் போராட்ட நிர்பந்த காலத்திலுங் கூட, இந்த இனத்தவர்களின் நன்மைகளைத் தியாகஞ் செய்து விடமாட்டார்கள் என்று நான் பெரிதும் நம்புகிறேன். தம் ஆதிக்கத்தை விட்டுக் கொடுக்க மனமில்லாமல் தான், தாழ்த்தப் பட்டவர்களிடம் அரசாங்கத்தார் கவலையும் அனுதாபமும் காட்டுகிறார்கள் என்று சொல்வது எளிது. இப்படி அந்த அரசியல் கட்சிகள் சொல்வதற்குக் காரணம் என்ன வென்றால், ஆதிக்கத்தைக் கைப்பற்ற வேண்டுமென்னும் பேராசை தான். ஆனால், அதற்கேற்றபடி, எளிய இனத்தவர்களிடம் நீதியோடும் நேர்மையோடும் நடந்து கொள்ள வேண்டு மென்னும் உண்மையான உணர்ச்சி அவர்களிடம் இல்லை.

தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர் நிலை.

இந்தச் சமயத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட இனத்தவர்களின் நிலை என்ன? இந்த இனத்தவர்கள் பொது மக்களின் முக்கியமான பெரும் பகுதியினர். அவர்களுடைய எதிர் கால வாழ்வு அஞ்சத் தக்கதாகவு மில்லை; சிறப்பானதாகவும் தோன்றவில்லை. நாட்டின் யதேச்சைபற்றி, மற்ற இனத்தவர்களின் கோரிக்கைகள் பற்றி, பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் போக்கு எதுவோ, அதை யொட்டித் தான் எல்லாம் அமையும். பரிபூரண சுயாட்சி வழங்குவதாக அரசாங்கத்தார் வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டு நிர்வாகம் பற்றி தமக்குள்ள எல்லா ஆதிக்கத்தையும் பொறுப்பையும் விட்டுக் கொடுப்பதாகவும் கூறி யிருக்கிறார்கள். சிறுபான்மை வகுப்பினரில் அநேகரும், தாழ்த்தப் பட்டவர்களும் சம்மதித்தால் மட்டுந் தான், தமக்குள்ள ஆதிக்கத்தை மாற்றித் தரக் கூடு மென்று வற்புறுத்துகிறார்கள். இதுவும் நம் அதிர்ஷ்டந் தான்.

இந்நாட்டிலும், வெளி நாடுகளிலும் இதுபற்றி பொது ஜனங்களின் கருத்தை சிருஷ்டிக்கிறார்கள். அதுவும், மகா கெட்டிக்காரத்தனமாகவும் பெரும் பொருளுதவியைக் கொண்டும், வாயில்லா பூச்சிகளாகவும், நசுக்கப்பட்ட இனத்தவர்களாகவும் உள்ளவர்கள் மீது, நெடு நாட்களாக ஆதிக்கம் செலுத்திக் கொண்டு வந்தவர்கள் தான் இப்படிச் சிருஷ்டிக்கிறவர்கள். இப்படிச் சிருஷ்டிக்கப் பட்ட பொது ஜனக் கருத்துக்கு மாறாகத் தாம் விதிக்கும் நிபந்தனையை, பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தார் வற்புறுத்துவார்களா என்பது தான் கேள்வி. இங்கிலாந்தி லிருந்தும் இந்தியாவிலிருந்தும் மட்டு மன்றி உலகத்தின் மற்றெல்லாப் பாகங்களிலு மிருந்தும், அமெரிக்காவிலும் சீனாவிலு மிருந்துங் கூட பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தார் மீது ஒரு குறை கூறுகிறார்கள். அதாவது, பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தார் கூறும் வாக்குறுதியை நிறைவேற்றும் எண்ணம் அவர்களுக்கில்லை யென்றும், ஆதிக்கத்தை விட்டுக் கொடுக்க அவர்கள் விரும்ப வில்லை யென்றும் குறை கூறுகிறார்கள். இதனால், அரசாங்கத்தார் தடுமாற்ற மடைவார்களா?; நெடு நாட்களாக அடிமைத் தனத்திற்கு ஆளாகி யிருந்தவர்களைக் காட்டிக் கொடுத்து விடுவார்களா?

இரண்டு ஆபத்துக்கள்.

தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் தலைக்கு மேலே இரண்டு ஆபத்துக்கள் இருக்கின்றன. இவ்விரண்டும் இரண்டு வகை அறியாமையினால் உண்டானவை. ஒன்று மேல் நாடுகளிலுள்ள நல்லெண்ணமுள்ள லட்சிய வாதிகளின் அறியாமையால் ஏற்படுகிறது. மற்றொன்று, ஜாதிக் கட்டுப்பாட்டிற்கும், புரோஹிதக் கட்டுப்பாட்டிற்கும் உள்ளாகியிருக்கும் இந்நாட்டவர்களின் அறியாமையால் ஏற்படுவது. இவர்கள் தான் பொதுத் தேர்தல்களில் இந்துக்கள் என்னும் பெரும்பான்மையோராயிருக்கிறவர்கள். மக்களைப் பலபல வகுப்பினராகப் பிரித்து வைப்பதற்காக மட்டும் சாதி வேற்றுமை முளைக்க வில்லை. ஒவ்வொரு சாதிக்கும் தனி பழக்க வழக்கமும், மூட நம்பிக்கையும் அரண்களாக அமைந்திருக்கின்றன. ஜாதி உயர்வு தாழ்விற்கு ஏற்றபடி கட்டுப்பாடுகளும் உயர்ந்து கொண்டே போகும். இதன் பயனாக, தாம் மற்றவர்களை விட வேறுபட்டவர்கள் என்னும் தனித் தன்மை அவர்களுடைய உள்ளத்தே உண்டாகிறது. ஆகவே அளவு கடந்த பாரபட்சமும், நியாயமற்ற மனக் கசப்பும் உண்டாக இடமுண்டாகிறது. இந்தக் காரணத்தால் தான், தாழ்த்தப்பட்டவர்களை பல நூற்றாண்டுகளாக அடிமைப் படுத்தி வைத்திருந்தார்கள். இந்தியாவைப் பற்றி நல்லெண்ண முடையவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு இந்தியாவைக் குறித்து விஷய ஞானம் போதாது. அவர்கள் இந்தியாவிற்கு நன்மை செய்ய விரும்புவார்களானால், ஒரு காரியம் செய்ய வேண்டும். எந்த விதத் தொடர்பு மில்லாத, திறமை வாய்ந்த சமூதாய அறிஞர்கள் அடங்கிய தூதுக் கோஷ்டியொன்றை இந்தியாவிற்கு அனுப்ப வேண்டும். இவர்கள், இந்திய மக்களின் சமூதாய நிலை, உறவு முதலியவற்றைக் குறித்து விசாரணை செய்ய வேண்டும். அரசியல் துறையில் செய்யப்படும் செயல்களும் தீர்மானங்களும் இவற்றை யொட்டித் தான் நடை பெறுகின்றன. இப்படிப்பட்ட ஒரு தூதுக் கோஷ்டியை அமெரிக்க ஜனத் தலைவர் ரூஸ்வெல்ட் இந்தியாவிற்கு அனுப்ப வேண்டும். இந்தத் தூதுக் கோஷ்டியினர் போதுமான காலம் இந்திய மக்களிடையே பழக வேண்டும். இன்று இந்திய மக்கள் உள்ள சமூதாய நிலையை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்னென்ன செய்யக் கூடாதென்று தடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்களென்றும் அவர்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இப்படிப்பட்ட தோர் தூதுக் கோஷ்டியை அவர் அனுப்புவாரானால், அனேக தலைமுறைகளுக்கு நிலைத்திருக்கக் கூடிய சமுதாய அமைப்பிற்கும் அரசியல் அமைப்பிற்கும் முதன் முதல் அவர் விதை விதைத்தவராவார்.

சர்ச்சில் சொன்னது என்ன ?

சில மாதங்களுக்கு முன்பு சர்ச்சிலும், ரூஸ்வெல்டும் அத்லாண்டிக் மகா சமுத்திரத்தில் ஒரு இடத்தில் சந்தித்துப் பேசினார்கள். அதன் பிறகு சர்ச்சில் ஒரு செய்தி விடுத்தார். ஹிட்லர் ஆதிக்கத்திற்குள்ளான ஐரோப்பிய நாடுகளில் மக்கள் படும் கஷ்டங்களைக் குறித்துத் தெரிவித்தார். அப்போது அவர் கீழ்க் கண்டவாறு கூறினார் :—

“குகை இருண்டு நீளமானதாக விருக்கலாம் ;
ஆனால் முடிவில் வெளிச்சம் இருக்கிறது.”

அது போலவே, இந்தியாவிலுள்ள தாழ்த்தப்பட்டவர்களுங் கூட நீண்ட இருண்ட குகை வழியாகத் தான், தம் வாழ்நாட்களை கழித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். என்றாலும் அங்கங்கே இந்தக் குகைக்குச் சில திறப்புக்கள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக, புத்தர், அசோகர், இராமானுஜர், ராஜாராம் மோகன் ராய், கேசவ சந்திர சென், ரெனடே, டாக்டர் டி. எம். நாயர் ஆகியோர் காலத்திலும், மாண்டேகு சேம்ஸ்போர்டு சீர்திருத்தம் ஏற்பட்ட பிறகுந் தான், தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் நீண்ட இருண்ட வாழ்க்கையில், வான ஒளி வீசியது. 1935-ம் வருஷத்திய சீர்திருத்தத்தின்படி இவர்களுக்குத் தேர்தலில் தனித் தொகுதி ஏற்பட்ட போது, இவர்களைச் சூழ்ந்திருந்த இருள் சற்று நீங்கியது போலத் தோன்றியது. **இந்தச் சமயத்தில்தான் புனா ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. இது பற்றி அவர்கள் கொஞ்சமும் சந்தேகம் கொள்ளாதபடி சம்மதித்தனர். இது காரணமாக அவர்கள் அரசியல் சிறையில் அடைபட்டனர். அதிலிருந்து அவர்கள் இன்னும் மீளவில்லை.** இப்போது இவர்களுக்கு ஒரு புதிய நம்பிக்கை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, இந்த யுத்தத்தில் நேச நாட்டினர் வெற்றி பெறுவார்கள். அப்போது நிலைமை மாறும். பல நூற்றாண்டுகளாகத் தாம் இருந்துவந்த அடிமைத்தனத்திலிருந்து மீட்சி பெறக் கூடும். சமூதாயத் துறையிலும் அரசியல் துறையிலும் தம்மை இன்னும் அடிமைப்படுத்தியே வைத்திருக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறவர்களின் முயற்சிகள் கவிழும். அப்போது விடுதலை உத்வேகம் கிளம்பும். இதன் பயனாக சுயேச்சை தானாகவே உண்டாகும்.

சுயேச்சை யாருக்கு ?

தேசியக் கூட்டத்தினருக்கு மட்டுந் தான் சுயேச்சை வேண்டுமென்று கோருகிறார்களே யொழிய, ஒரு இனத்தார் மற்றொரு இனத்தாரோடு பழகும்போது இவர்கள் சுயேச்சை வழங்க மறுக்கிறார்கள். ஒரு இனத்தார் மற்ற இனத்தாருக்கு சுயேச்சை வழங்க வேண்டும் என்று நினைப்பது கூடக் கிடையாது. இந்த சுயேச்சையின் பயனாகப் பல இனத்தவர்களுக்குள்ளும் கூட்டுறவு ஏற்படும். ஒரு இனத்தவர் மற்றொரு இனத்தவரை அடிமைப் படுத்தி வைப்பதும் எளியவரை வலியவர்கள் அடக்கி யாளுவதும், இதனால் நீங்கும். தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை இது முழுதும் உண்மை. சென்னை மாகாணத்தின் படைகளுக்குப் பெரும்பாலும் சிப்பாய்களைக் கொடுத்து உதவியது தாழ்த்தப்பட்ட இனத்தவர்கள் தான். இவர்கள் மத்திய கிழக்கிலும் வடாப்பிரிக்காவிலும் தம் சிறந்த சேவகத்தினால் சிறந்த புகழ் பெற்றிருக்கிறார்கள். விடுதலையை முன்னிட்டும் நியாயத்தை நிலை நாட்டவும், தம் உயிரையுங் கொடுக்கத் துணிந்து போர் முனைக்குத் தாம் போகும் போது, தம் இனத்தவர்கள் இருந்த அதே பரிதாபகரமான நிலையிலேயே இருப்பதை, அவர்கள் போர் முனையிலிருந்து திரும்பி வந்த பிறகும் காணுவார்களானால், அவர்கள் மனம் என்ன பாடுபடும் !

அரசியல் வாதிகளின் மனப்படியே எல்லாம் நடப்பதானால், படையினருக்கு அரசியலில் இடமே கிடையாது. பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தார், தம் ஆதிக்கத்தை ஒப்புக் கொடுக்கும் முன்பு, அவர்கள் நிறைவேற்ற வேண்டிய கடமை ஒன்று உண்டு. அதாவது, அக்கிரமக்கார எதிரிகளிட மிருந்து இந்த நாட்டை மீட்டவர்களான தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் உள்ளிட்ட பலரையும், இருந்த இடத்திலேயே இருந்து கொண்டு ஏதோ நாட்டிற்குத் தாம் பிரமாதமாகத் தொண்டு செய்து விட்டதாக வாய்ச் சவடால் வீசும் குறும்பர்களின் எதேச்சாதிகாரத்திற்கு, உள்ளாக்கக் கூடாது. அட்லாண்டிக் பிரகடனத்தில் குறிக்கப்பட்டுள்ள நான்கு வகை விடுதலைகளும யுத்தத்தின் ஒரு கட்டத்தில் தொகுக்கப்பட்டவை யானாலும், எல்லா நாட்டவருக்கும் எல்லா இனத்தவருக்கும் இது பொருந்த வேண்டு மென்னும் நோக்கத் தோடு தான் தொகுக்கப்பட்டது. இது பற்றி சந்தேகமே கிடையாது. இந்த விடுதலைகள் சில நாடுகளின் அரசியல் துறைக்கு மட்டுமன்றி, எல்லா நாடுகளின் சமுதாயத் துறைக்கும் பொருந்தியதாக அமைய வேண்டும்.

வறுமை, அச்சம், ஆதிக்கம், மத இழிவு ஆகியவற்றி லிருந்து தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் விடுதலை பெற வேண்டும். இந்திய மக்களின் சமூதாய வாழ்வில் இந்நான்கு வகை விடுதலைகளும் கைகூட வேண்டு மென்பது தான் என் மனமார்ந்த கோரிக்கை.

யுத்த சஞ்சிகை

வார வெளியீடு

மலர் III] 1943-ம்ஹூ ஜனவரிமீ 1உ. [இதழ் 1

புதிய வருஷத்தின் போக்கு

இன்று புது வருஷம். எதிர் காலத்தின் ஒரு பகுதி இதில், இந்தியாவின் எதிர் காலம் எப்படி அமையும்? இது வரைக் கனவிலுங் கூட எதிர்பார்த்திராத செல்வங்கள் பொழியுமா? அல்லது அளவிட முடியாத துன்பங்கள் நேருமா? இந் நாடு எந்த வகை வாழ்விற்குத் தன்னை ஆயத்தப் படுத்திக் கொண்டிருக்கிறதோ அதற் கேற்றபடி தான், அதன் எதிர் காலமும் அமையும். இத்தலையங்கத்தில் இது பற்றி ஆலோசிப்போம். இதில் யுத்தத்தைப் பற்றிய குறிப்புக்களே தேவை யில்லை. என்ருலும், கூடிய விரைவில் நேச நாட்டினர் இந்த யுத்தத்தில் வெல்லுவார்கள் என்று மட்டும் குறிப்பிடுவோம். இந்தியாவில் வசிக்கும் நாம், உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டியது "சமாதானத்தை நிலை நாட்டும் வழி எது?" என்பதைப் பற்றித்தான்.

"உன்னை உணர்ந்து கொள்" என்பது தான் இப் புது வருஷச் செய்தியாக நாம் விடுக்கின்ருேம். இது பின் பற்றத் தக்க சிறந்த கொள்கை. இன்று இந்திய அறிஞர்களும் இது பற்றித் தான் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிருர்கள். சென்ற மகா யுத்தத்திற்குப் பிறகு, பிரிட்டனில் பல பிரசினைகள் எழுந்தன. அவற்றை அறிவுப் பிரசினை, சமூகப் பிரசினை, பொருளாதாரப் பிரசினை என்று வகுத்து அவற்றிற்கு முடிவு காணத் தவறி விட்டார்கள். அதனுல் ஏற்பட்ட ஆபத்துக்கள் சென்ற 3 வருஷங்களாக மிகக் கடுமையான முறையில் தலை தூக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. வீணுகக் காலங் கடத்தியதனுல் பிரிட்டனுக்குப் பெரும் தீங்குகள் நேர்ந்தன. யுத்தம் முடிந்த பிறகு, இந்தியாவிலும் அது போலவே குற்றம் செய்யக் கூடாது. யுத்தம் நடந்து கொண்டிருக்கும் போதே, இந்நாடு என்ன செய்ய வேண்டு மென்று நிர்ணயிக்க வேண்டும். இந் நாடு செய்ய வேண்டிய வேலைகள் அநேகம். அவற்றைச் செய்து முடிக்க பல ஆண்டுகள் செல்லும். ஆகவே தான் எந்தெந்தத் துறைகளில் எவ்வளவு வேகமாகக் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டு மென்று தெரிந்து, நிர்ணயித்துக் கொள்ள வேண்டும். ஏனென்ருல் பல விதத் துன்பங்களில் நீந்தி இந்தியா கரை யேற வேண்டி யிருக்கிறது.

இது பற்றி அநேக சிக்கல்கள் இருக்கின்றன; அவற்றை பிய்த்தெறிய வேண்டி யிருக்கின்றது. அநேக சுரங்க வெடிகள் உண்டு; அவற்றையும் அகற்ற வேண்டும். அவையாவன:—

1. கைத் தொழிலில் விரைவில் முன்னேற்ற மடைந்த நாடுக ளெல்லாம் பல விதத் துன்பங்களுக்கு ஆளாயின என்பது அனுபவ சித்தாந்தம். இந்தத் துன்பங்களைத் தவிர்க்க இந்தியாவினுல் எப்படி முடியும்? சர்வ தேச முறைப்படி ஏதேச்சை இந்தியா தன்னை எப்படி மீட்டுக் கொள்ளப் போகிறது.
2. ஒரு நாட்டிற்கு இரண்டு வகைப் பொருளாதாரப் பிரசினைகள் உண்டு. அதாவது விவசாயப் பிரசினை, கைத் தொழில் பிரசினை. இவை இரண்டும் ஒன்றிற் கொன்று பெரிதும் மாறு பட்டவை. இவற்றிற்கு முடிவு காண்பது எப்படி?
3. இராணுவத்தில் இப்போது 10 லட்சம் இந்தியர்களுக்கு மேல் சேர்ந்திருக்கிருர்கள். இன்னும் அநேகர் சேரக் கூடும். இவர்களில் பெரும்பாலோர் இராணுவத்தை விட்டு விலகி மீண்டும் பொது ஜனங்கள் ஆகத் தான் போகிருர்கள். தன் கௌரவத்தை நிலை நாட்டிப் பாதுகாத்த இவர்களுக்கு, இந்தியா என்ன செய்யப் போகிறது?

இந்தியாவின் உள் நாட்டுப் பிரசினைகள் இப்படிப் பட்டவை. மற்றும் பல பிரசினைகளும் உண்டு. அரசாங்கத்தின் மனப் போக்கையும் இலட்சியத்தையும் பொது ஜனங்களின் மனப் போக்கையும் இலட்சியத்தையும் இவை பாதிக்கும். உதாரணமாக:—

1. உலக ஒற்றுமை, நடை முறையில் பலிதமாகுமா? ஆகுமானுல் எப்படி அதைப் பெறுவது?
2. தேய்ந்து போன சர்வ தேச சங்க மொன்றிருக்கிறது. இதை உயிர்ப்பிக்க வேண்டு மென்று கோடிக் கணக்கான மக்கள் விரும்புகிருர்கள். இதை எப்படிச் செய்வது?
3. நம் எதிரிகளின் நோக்கத்தையும் செயலையும் வெறுக்கிருேம். ஆகவே, அவர்களோடு நாம் போராடுகிருேம். யுத்தத்திற்குப் பிறகு நாமும் நேச நாடுகளும், ஜெர்மனி, ஜப்பான், இத்தாலி, விஷி பிரான்சு, மற்றும் ஹிட்லருக்கு ஆதரவாயுள்ள நாடுகளிடம் கொள்ள வேண்டிய போக்கு எது?
4. விஞ்ஞான சம்பந்தமாகப் புதிதாகக் கண்டு பிடிக்கத் தக்கவை தான், நம் தலை எழுத்தை நிர்ணயிக்கக் கூடியவை போலிருக்கிறது. இவை மனித இனத்திற்கே எஜமானத்துவம் பெற்று விட்டன. அழிவு வேலையையும், அதனுல் ஏற்படும் பயன்களையும், அதற்கான ஆயுதங்களை உற்பத்தி செய்வதையும் கட்டுப் படுத்த, மனித இனம் எப்போது மீண்டும் ஆதிக்கம் கொள்ளப் போகிறது?

இந்தப் பிரசினைகளை வெல்ல முடிவான தோர் வழி காண வேண்டுமானுல், சமாதானம் ஏற்பட்டு வாழ்க்கை முறை மீண்டும் செவ்வையாக அமையும் வரைக் காத்திருக்க வேண்டு மென்று நான் சொல்ல வர வில்லை. ஆனுல், இதில் என்ன கஷ்ட மென்ருல், யுத்தம் முடிவடைந்த வுடனேயே, இப்பிரசினைகள் வெகு விரைவாக இந்தியாவிலும் உலகம் முழுவதிலும் கிளம்பும். இவற்றிற்கு முடிவு காண, முன்னதாகவே ஆயத்தமா யில்லாதவர்கள் பாடு, பெரும் திண்டாட்டமாகத் தான் முடியும்.

நாம் குறிப்பிட்ட பிரசினைகளில் முக்கியமான தோர் பிரசினையான இந்திய அரசியல் அமைப்பைக் குறித்துக் கூறவில்லையே என்று சிலர் நினைக்கலாம். வேண்டு மென்றே தான் அது பற்றி இங்கே குறிப்பிட வில்லை. இப்போதுள்ள நிலைமையில் இவ்வளவு மாறுபாடுள்ள பிரசினையைக் குறித்து ஆராய்ச்சி செய்வது என்பது எறக் குறைய முடியாத காரியம் என்று தான் சொல்ல வேண்டும். ஏனென்ருல், மக்களின் மன நிலைமை தகுந்தபடி பண் பட்டிருக்க வில்லை. கட்சிக் கோரிக்கைகளும் ஆபாசமானவை. இந்த இரண்டு அடிப்படையான தத்துவங்களையும் உணர்ந்து கொண்டதனுல், இக்கட்டுரையை வளர்க்க நாம் விரும்ப வில்லை. முதலாவதாக, சமாதானம் ஏற்பட்டவுடனேயே இந்தியா சுயேச்சை பெற்று விடும். இரண்டாவதாக, அந்த யதேச்சை இந்தியாவின் அரசியலைப் பொருத்த சட்ட நுணுக்கங்களை நாம் சாதகமான முறையில் இப்போது விவாதிக்கக் கூட வில்லையானுலும், இங்கே குறிப்பிட்டுள்ள மற்ற பிரசினைகளைக் குறித்து விவாதிக்கலாம்.

எதிர் காலத்தில் இன்னது தான் சம்பவிக்கு மென்று தேசீயப் போர் முனையாளர்கள் உணர்ந்திருக்கிருர்கள். அவர்களுக்கு நாட்டுப் பற்றும் உண்டு. இவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டு நாம் ஒரு வார்த்தை கூறுவோம்: ஒரு பெரிய ஸ்தாபனம், அதற்கு இந்நாட்டின் நலன்களிலுள்ள அக்கரை, வெகு அதிகம். இந்நாடு முன்னேற்ற மடைய வேண்டும் என்னும் உறுதி மிகவும் உண்டு. இதன் நாட்டுப் பற்று நாள் தோறும் ஒளி வீசிக் கொண்டிருக்கிறது. எந்தக் காரியத்தையும் காலா காலத்தில் செய்ய வேண்டு மென்னும் உறுதி கொண்டிருக்கிறது. இந்த ஸ்தாபனத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு ஒரு ஆராய்ச்சிக் கழகம் அமைந்து கொண்டிருக்கிறது. சர்வ தேசச் சட்டம், பொருளாதாரம், அரசியல் பொருளாதாரம், சமுதாய சாஸ்திரம், கல்வி முதலிய பிரசினைகளில் வல்லவர்கள் அக்கழகத்தைச் சார்ந்திருப்பார்கள். இக்கழகம் ஒரு பெரிய புது புத்தகசாலையைச் சேகரித்து அமைக்கும். மிகவும் முக்கியமான தற்காலப் பிரசினைகளைக் குறித்து, இந்நாட்டிலுள்ள நூற்றுக் கணக்கான

(8-ம் பக்கம் பார்க்க)

"ஆபத்துக் காலத்தில் கட்சிகளுக்கு இடமேது?"

நாட்டிற்கு விடுதலையளிப்பது பரிபூரண ஒற்றுமையே

கனம் நீதிபதி எஸ். வாட்ஸ்வொர்த், ஐ.சி.எஸ். எழுதியது

அரசியல் மாகாநாடுகள், விஷயாலோசனைக் கமிட்டிகள், கட்சி சூழ்ச்சிகள், சவடாலான எழுத்துப் பிரசங்கங்கள், கோப தாபங்கள் ஆகியவற்றிற்குப் பிறகு உருவாகும் தீர்மானங்களைக் குறித்து நமக்குக் கவலையில்லை. இது வரை நாம் செய்த தவறுகள் எவை? அத் தவறுகளை நாம் அடுத்த வருஷமும் செய்யக் கூடாது. நாம் என்னென்ன செய்து முடிக்க வேண்டும்? என்று இரவெல்லாம் காத்திருந்து பல முறை அலசிப் பார்த்து யோசனை செய்து உறுதியாகத் தீர்மானம் செய்து கொள்ள வேண்டும். சிறந்த தீர்மானங்களைக் கொண்டு, நரகத்திற்கு வழி தேடலாம் என்று கூறும் குறுப்பனின் பரிகொச வார்த்தைகளை நாம் அலட்சியம் செய்வோம். ஏனென்றால் சிறந்த தீர்மானங்கள் தான் மோட்ச லோகத்திற்கு வழி காட்டும். ஒவ்வொரு வருஷக் கடையிலும் தான் அவ்வருஷத்தில் செய்த நன்மை தீமைகள் எவை என்று சீர்தூக்கிப் பார்ப்பது மிகவும் நன்மை தரும். அப்போது தான் அடுத்த வருஷத்தில் குற்ற மில்லாமல் காலந் தள்ள இயலும். தனிப்பட்ட ஒருவருக்கு எது நன்மையோ, அது ஒரு நாடு முழுதுக்குமே நல்லதாகும். இது வரை நிகழ்ந்த குற்றங்களுக்காக ஒருவரையொருவர் குறை கூறிக் கொள்ளுவதை விட்டு விடுவோம். நாம் செய்யக் கூடாத காரியங்களைச் செய்தோமென்றும், நாம் செய்ய வேண்டியவற்றை செய்யாது விட்டு விட்டோமென்றும் நாம் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து ஒப்புக் கொண்டு நம் தேசீய ஒற்றுமையைப் புலப்படுத்துவோமாக! நாம் செய்த குற்றங்களை ஒப்புக் கொண்ட பிறகு, 1943-ம் வருஷத்தில் இன்னும் சிறந்த முறையில் வேலை செய்ய வேண்டுமென்று ஒன்று பட்டு உறுதி கொள்ளுவோமாக! 1942-ம் வருஷத்தில் நாம் செய்த குற்றங்கள் எத்தனையோ; கடவுளுக்குத் தான் தெரியும். இந்த வருஷத்தின் முதல் ஒன்பது மாதங்களிலும் இராணுவத் துறையிலும் அரசியல் துறையிலும் அடுத்தடுத்து இடைவிடாது தோற்றுக் கொண்டே வந்தோம். முத்துத் துறை முகத்தை ஜப்பானியர்கள் தாக்கிய போது நேர்ந்த கொடும் நஷ்டத்தைக் கருதிப் பார்த்தால், கீழ் நாடுகளில் நம் படைகள் தோற்றது ஒரு ஆச்சரியமல்ல. கீழக் கடல்களில் நாம் ஆதிக்கத்ததை இழந்தது தான் இதற்குக் காரணம். மீண்டும் இந்த ஆதிக்கத்தைப் பெற நாம் முயற்சிக்கின்றோம். இந்த முயற்சி முன்னேற முன்னேற எதிரி விரட்டப் படுவான். இதன் பொருட்டு நம் படைகள் எந்த அளவிற்கு ஒத்திருந்து வேலை செய்கிறார்களோ, அவ்வளவு விரைவாக எதிரிகளை விரட்டி யடிக்கக் கூடும். இதற்காக நாம் உதவலாம். இதற்கு, பொது மக்களின் உணர்ச்சி கெடாதபடி பாதுகாக்கலாம். முட்டுக் கட்டைக்காரர்கள் உண்டாக்கும் தீமைகளைத் தடுக்கலாம். அவர்களுடைய உறவினர்களாகிய ஒத்துழையாமைக் காரர்களால் நேரிடும் தீமைகளும் நம்மை நெருங்க ஒட்டாதபடி தடுக்கலாம். படைகளுக்கு ஆள் திரட்டும் வேலையில் நம்மால் இயன்ற வரை உதவலாம். இப்படித் திரட்டப் பட்டவர்களின் ஊக்கம் குலையாதிருக்கும்படி அவர்களை வைத்திருக்கலாம். இவை நாம் இடைவிடாது செய்ய வேண்டிய வேலைகள். படைகளில் சேர இளைஞர்கள் ஆவலா யிருக்கிறார்களென்றும் ஆனால், அவர்களுடைய தாய்மார்களும் நண்பர்களும் தடுக்கிறார்களென்றும் அடிக்கடி கேள்விப் படுகிறோம். ஆபத்திற்கு உள்ளாகாதபடி விடுதலைப் போராட்டத்தில் வெற்றி பெற முடியாது. இப் போராட்டத்தில் தமக் குள்ள கடமையை நிறைவேற்ற ஆயத்த மில்லாத எவரும், இந்தப் போராட்டத்தினால் ஏற்படக் கூடிய பலனுக்கு உரியவர்களல்ல. **மிருகத் தனமான ஒழுக்க மற்ற ஒரு எதிரிக்கு அடங்கிப் போகாமல் 5 வருஷங்களாக எதிர்த்துப் போராடிப் பல வகைக் கஷ்டங்களுக்கும் உள்ளாகி மடிந்து கொண்டு வரும் சீன ஆண்களையும் பெண்களையும் குறித்து சற்று சிந்தியுங்கள். வீட்டிற்குள் பதுங்கிக் கொண்டு உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்கு இது** வல்ல சமயம். **நீங்கள்** அப்படிச் செய்வீர்களானால் **நீங்கள் உள்ள வீட்டில்** மேலேயே வெடி குண்டு **விழ வேண்டுமென்று கோரியவர்களாவீர்கள்.** நம் இளைஞர்கள் நம் எதிரிகளை எதிர்த்துப் போய் எல்லைப் புரத்திலிருந்து அவர்களை விரட்டி யடிக்க வேண்டும். அல்லா விட்டால், நிரந்தரமான சமாதானமோ விடுதலையோ நமக்குக் கிடைக்கப் போவதில்லை.

அரசியல் துறையிலுங் கூட 1942-ம் வருஷத்தில் பொதுவாகத் தோல்வி தான் ஏற்பட்டது. இந்த வருஷக் கடைசியில் கிடைத்த வெற்றிகளெல்லாம் இராணுவப் போக்கிற்குப் புத்துயிரளித்த போதிலும் கூட அத் தோல்விகளுக்கு இன்னும் ஈடு செய்யக் கூடவில்லை. இந்தத் தோல்வியைக் குறித்து ஒருவரையொருவர் குறை கூறிக் கொண்டிருந்தோம், ஒவ்வொரு கட்சியும் மற்ற கட்சிகள் தான் இத் தோல்விக்குக் காரணம் என்ற முடிவிற்கு வந்தன. ஒரு கட்சியாவது பொது நன்மையை முதன்மையாகக் கருதவில்லை. நாடு முழுதுக்குமே நன்மையுண்டாகும் என்பதை முன்னிட்டு, தம் கட்சி நன்மைகளை விட்டுக் கொடுக்க விரும்பவில்லை. அரசியல் விவாதங்களுக்கு இது வல்ல இடம், இப்போது இந் நாட்டிலுள்ளவர்கள் மிகுந்த ஏதேச்சையோடிருக்கிறார்கள். ஒருவரையொருவர் நம்பாது சந்தேகப் படுவது, கட்சித் தன்னலம், மாறுபட்ட விஷயங்களில் இசைந்து வர மறுப்பது ஆகியவற்றால், உள்ள யதேச்சையும் பாதிக்கப்படும். நாமெல்லாம் விரைவில் அடைய எதிர் நோக்கி யிருக்கும் மகத்தான யதேச்சை இவற்றால் கிடைக்காமற் போய் விடும். இப்போது ஏற்பட்டுள்ள ஆபத்து மகத்தானது. ஏதேச்சையை நாடும் மக்களுக்கும் இந்தியாவிற்கும் பெருந் திகிலை இது உண்டு பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறது. இதை நாம் உணர வேண்டும். எல்லாக் கட்சியினரும் ஒன்றுபட வேண்டும். உலக விடுதலை என்னும் பொது நோக்கம் ஈடேற வேண்டி நம்மாலான அனைத்தும் செய்ய வேண்டுமென்று நமக்குள் தீர்மானம் செய்து கொள்ள வேண்டும். 1943-ம் வருஷம் நாம் இப்படிச் செய்வோமா? "என் இனத்தவருக்கு எந்த அளவிற்கு யதேச்சையும் ஆதிக்கமும் தேவை என்று என் மனதிற்குப் படுகிறதோ, அந்த அளவிற்கு அவை வழங்கப்பட வேண்டும்; இல்லாவிட்டால் உலக விடுதலைக்காகப் போராடுகிறவர்களுக்கு நான் உதவி செய்ய மாட்டேன்" என்று சொல்லுவது கொஞ்சங் கூட நியாயமல்ல. **சமரசத்தின் பேரில் தான் எல்லா வகை விடுதலைகளும் உண்டாகின்றன.** பாஸிஸ்ட் ஆட்சி முறை தவிர, வேறெந்த அரசியல் திட்டமும் எல்லாக் கட்சியினருக்கும் திருப்தியளிக்கத் தக்கதாக இருக்க முடியாது. கட்சிக் கொடுமை நாளடைவில் தனிப்பட்டவரின் ஆதிக்கமாக மாறுகிறது. ஜெர்மனியிலும் இத்தாலியிலும் இக் கொடுமைகளால் ஏற்பட்ட கொடுமைகள் எல்லாம் இதனாலும் உண்டாகும். பெரும்பான்மையோரைப் போலவே சிறுபான்மையோருக்கும் விடுதலை வழங்க வேண்டியது நியாயந் தான். நியாயமான அளவிற்கு, சிறு பான்மையோருக்குப் பாதுகாப் பளிக்காத அரசியல் திட்டம், நாட்டிற்கு விடுதலையைத் தராது. எவ்வளவு நல்லெண்ணத் தோடு முயன்ற போதிலும் கூட, இந்தியாவிற்குத் திருப்திகரமான முறையில் ஒரு அரசியல் அமைப்பை வகுப்பது மகா கஷ்டமான வேலை. விரோத மனப் பான்மையோடும் பரஸ்பர நம்பிக்கை யில்லாமலும் திருப்திகரமான அரசியல் அமைப்பை வகுப்பது என்பதும் முடியாத காரியம். ஆகவே, நல்லெண்ணமும், நாட்டுப் பற்றும், மக்கள் இனத்தின் மீது அக்கரையும் கொண்டுள்ள

வர்களுக்கு ஒரு கடமை யுண்டு. அதாவது, **இந்தியாவின் நன்மையை நாடிச் செய்யப்படும் முயற்சிகளுக்குத் தடையா யுள்ள பல வேற்றுமைகளையும் பிளவுகளையும் அடுத்த வருஷத்தில் ஒழித்து விட வேண்டும்.** மன்னர்களும், ஜமீன்தார்களும், பார்ப்பனர்களும், தீண்டாதார்களும், காங்கிரஸ்காரர்களும், முஸ்லீம் லீக்காரர்களும், இந்தியாவி லுள்ள எல்லாக் கட்சியினரும் ஒன்று பட்டுச் சந்தித்து, இந்தப் புது வருஷ ஆரம்ப முதல், தம் கட்சிக்கு எவ்வகைப் பாதகம் நேர்ந்த போதிலும் அதைப் பொருட் படுத்தாமல், இந்தியா முழுதுக்குமே நன்மை தரத் தக்க எந்த எற்பாட்டையும் ஆதரிப்பதாகக் கடவுள் முன்னிலையில் உறுதி கொள்ளுவார்களானால், எவ்வளவு உயர்வாகவிருக்கும் !

அடுத்த வருஷத்தில் இராணுவத் தோல்விகளோ அரசியல் தோல்விகளோ எற்படாது என்று சொல்ல முடியாது. ஆனாலும் நாம் சம்பந்தப் பட்ட வரையிலுமாவது இயன்ற வரை முயல வேண்டு மென்று உறுதி செய்து கொள்ள வேண்டும். ஜெர்மனியும் இத்தாலியும் ஜப்பானும் அடியோடு விரைவாகத் தோற்கடிக்கப்பட வேண்டும். எனென்றால், அவர்களின் கொள்கைகள் பகைமையும் கொடுமையுந் தான். இவற்றிற்குப் பதிலாகச் சிறந்த அரசியல் கொள்கை அமைய வேண்டும். அப்போது தான் பொதுவாக மக்கள் இனத்திற்கும், குறிப்பாக இந்தியாவிற்கும் நன்மை யுண்டு. இந்த முடிவான வெற்றி எப்போது கைகூடு மென்று நமக்குத் தெரியாது ; ஆனால் அது கூடிய விரைவில் கைகூடும் என்று எதிர் பார்க்கலாம். இந்த யுத்தத்தில் திடீர் மாற்றங்கள் பல எற்பட்டன. சிறந்த அறிஞர்களைக் கூட இந்த யுத்தப் போக்கு பல முறை ஏமாற்றி விட்டது. சமாதானமும் வெற்றியும் நாம் எதிர் பார்ப்பதை விட சீக்கிரத்திலேயே எற்படலாம். 1918-ம் வருஷம் திடீரென்று தான் நமக்கு வெற்றி கிடைத்தது. நெடு நாட்களுக்குக் கஷ்டப் பட்டும் போராடியும் இரத்தமும் கண்ணீரும் சிந்தும்படியும் நேரலாம். இந்த யுத்தம் நெடு நாட்கள் நடந்தாலும் சரி, விரைவில் முடிந்தாலும் சரி, முடிவான வெற்றி கிடைக்கும் வரை போராடியே தீர வேண்டும். இப்படிப் பட்ட வெற்றி கிடைக்கா விட்டால், உலகத்திற்கே நாச காலந் தான். உலகின் மற்ற பாகங்க ளெல்லாம் அடிமைப் படும் போது, இந்தியா விடுதலை யடையுமென்று கருதுவது தவறு. கொடுமை வெற்றி பெற்ற உலகத்தில், இந்தியா யதேச்சையோடு வாழ முடியாது. இந்தியாவிற்கு விடுதலை என்றால் நாகரீக உலகம் நன்கு அமைந்து விட்டது என்று தான் அருத்தம். சர்வ தேசக் கூட்டுக் கொள்ளைக்காரர்களின் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட சாம்ராஜ்யங்களில் இந்த நிலைமை எற்பட முடியவே முடியாது. ஜப்பானியர் ஐராவதி நதிக் கரையிலும், ஜெர்மானியர்கள் யூபர்டிஸ் நதிக் கரையிலும் வெற்றி முழக்கம் செய்து கொண்டிருப்பார்களானால், தனக்குக் கிடைக்கக் கூடிய எதேச்சையை எத்தனை நாட்களுக்கு இந்தியா காப்பாற்றிக் கொள்ளக் கூடும். உங்களுடைய அரசியல் நோக்கம் எதுவாக வேண்டுமானாலும் இருக்கட்டும். உங்கள் நாட்டின் மீது உங்களுக்குப் பற்றுண்டா ? வாழ்க்கை முறைப்படியும் யதேச்சையாகவும் இருக்க வேண்டு மென்று விரும்புகிறீர்களா ? அப்படியானால், பொது நோக்கத்திற்காகப் போராடுகிறவர்களோடு நீங்களும் சேர வேண்டும். மிஸ்டர் சர்ச்சிலின் கொள்கைகள் உங்களுக்குப் பிடிக்காமலிருக்கலாம் ; அது போலவே தோழர் ஸ்டாலினுடைய கொள்கைகள் மிஸ்டர் சர்ச்சிலுக்குப் பிடிக்காதிருக்கலாம். மந்தையைச் சூரையாடத் திருடர்கள் வரும் போது எல்லாக் கட்சியினரும் ஒன்று பட்டு அவர்களை விரட்ட வேண்டும். எல்லோருக்கும் ஆபத்து நேரும் போது, கட்சி வேற்றுமைகளுக்கு இடமேது ? நேச நாடுகள் வெற்றி பெற்றால் தான் இந்தியாவிற்கு விமோசன முண்டு. இந்த நம்பிக்கையோடு உண்மையான ஒவ்வொரு இந்தியனும், தன், மதமோ, அரசியல் கொள்கையோ எதுவா யிருந்தாலும், அவசியமானால் சாகும் வரையிலும் கூடப் போராடித் தீருவதற்கு ஆயத்தமா யிருக்க வேண்டும்.

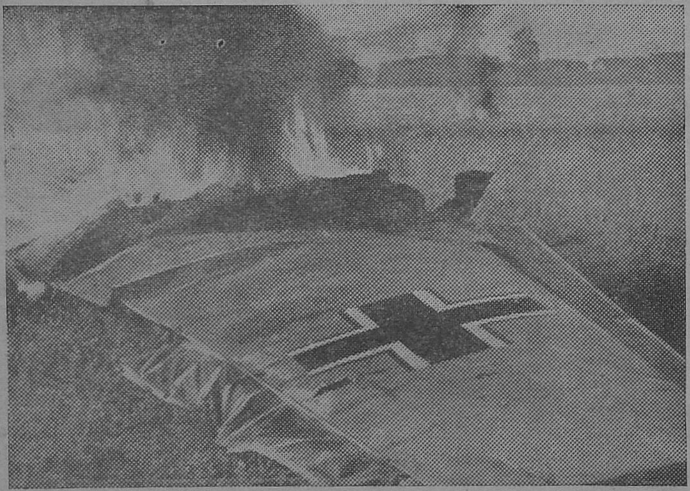

ஜெர்மன் பாம்பர் விமானம் சோவியத் படைகளின் குண்டுகளுக்கு இறையாகி தீப்பற்றிக் கொண்டு எரிந்து பொசுங்குகிறது

6-ம் பக்கம் தொடர்ச்சி.

ஆராய்ச்சியாளருக்கும், பேச்சாளருக்கும் எழுத்தாளருக்கும் இந்தப் புத்தகசாலை பெரிதும் உதவும். இவர்கள் அறிவோடு கூடிய நாட்டுப் பற்றுடையவர்கள். இவர்கள் ஒவ்வொரு விஷயத்தைக் குறித்தும் படித்து, உணர்ந்து, விவாதித்து மற்றவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லுவார்கள். இதன் நோக்கம் என்ன வென்றால் ஒவ்வொரு மாகாணத்திலுமுள்ள ஒவ்வொரு முக்கியமான பகுதியிலும் ஒரு சிலரைத் திரட்டவேண்டும். இந்தியா மகத்தானதோர் நாடு என்றும், அது மகா சக்தி வாய்ந்ததென்றும் அவர்கள் உணர வேண்டும். இது சம்பந்தமாக எழும் பிரசினைகள் மனதைக் கலக்கத் தக்கவை ; துன்பந்தரத் தக்கவை ; இவற்றையும் அவர்கள் சமாளிக்க வேண்டும். இது கைகூடும் பொருட்டு மதம், ஜாதி, கட்சி முதலிய அற்ப விஷயங்களை எல்லாம் அவர்கள் அகற்றி விட வேண்டும். பல பிரசினைகளைக் குறித்தும் சமீபத்தில் வெளி வந்த புத்தகங்களையும், அரசாங்க உத்திரவுகளையும், கோர்ட்டுத் தீர்மானங்களையும் மற்றவற்றையும் அப்புத்தகசாலையினின்று அவர்கள் படித்து உணர வேண்டும். சம்பளமில்லாமல் பல விடங்களுக்கும் போய் பிரசாரம் செய்கிறவர்களை இவர்கள் தயார் செய்ய வேண்டும்.

இந்தச் சிறந்த திட்டத்தின் நுணுக்கங்களை விவரிக்க இங்கு இடமில்லை. "தான் ஒரு இந்தியப் பிரஜை என்பதில் பெருமை" கொள்ளும் ஒவ்வொரு அறிஞரும் இதைக் குறித்துக் கவனிக்க வேண்டும் என்றும், ஊக்கம் கொள்ள வேண்டு மென்றுந் தான் இந்தப் புது வருஷச் செய்தியை விடுக்கின்றோம்.

யுத்தத்தின் பொருட்டு செய்யப்படும் தருமங்கள்

பண வசூல் குறைந்து விட்டது

எந்த வகை உதவிகள் செய்யப் படுகின்றன

(யுத்த தர்மக் கூட்டுக் கமிட்டிக் காரியதரிசியான ஸ்ரீமதி ஜி. ஜி. ஆர்ம்ஸ்ட்ராங் எழுதியது.)

‘யுத்தத்தின் பொருட்டு செய்யப்படும் தருமம்’ என்னும் சொற்களையே உபயோகிக்கக் கூடா தென்று சிலர் ஆட்சேபித்தனர். ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு சப்ளைகள் அனுப்புகிறோம். படையினருக்கு வசதிகள் செய்து கொடுக்கிறோம். யுத்தக் கைதிகளானவர்களுக்கும் அவர்களுடைய குடும்பத்தவர்களுக்கும், போரில் இறந்து போனவர்களுடைய குடும்பத்தவர்களுக்கும் உதவுகிறோம். இவ்வளவும் நம்மைப் பாதுகாக்கிறவர்களுக்காக வல்லவா? ஆகவே, இவை தருமங்களல்ல. பொது ஜனங்களாகிய நாம் அவர்களுக்கு இவ்வளவும் செய்ய வேண்டு மென்று அவர்கள் எதிர்பார்ப்பது மிகவும் நியாயமாகும். உண்மை தான். என்றாலும் உலக முறைப்படிப் பார்த்தால், இவை எல்லாம் ‘தர்மங்கள்’ தான். அதாவது அன்புடனும் ஆசையுடனும் உதவப்படுவது. தயா தாட்சண்யமாகக் கொடுக்கப்படுவ தல்ல. இப்படிக் கொடுத்தால் ‘தருமம்’ என்னும் சொல்லின் தத்துவத்திற்கே முரணாகும். இந்தப் போராட்டத்தில் போராடுகிறவர்களிடத்திலும், காயப்பட்டவர்களிடத்திலும் அன்பும், நன்றியும், ஆதரவுங் காட்ட வேண்டுமானால், பல வழிகளுண்டு. போர் விமானங்களுக்காகவும் யுத்தத் தளவாடங்களுக்காகவும் உதவுவதற்கும் இதற்கும், மிகுந்த வேற்றுமையுண்டு. ஆகவே, இவற்றிற்கு ‘யுத்தத்தின் பொருட்டு செய்யப் படும் தர்மங்கள்’ என்னும் வார்த்தைகளைத் தவிர, மிகவும் பொருத்தமான வார்த்தைகள் கிடைப்பது அரிது.

நம்மை விட இந்த யுத்தப் பொறுப்பை அதிகமாக ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறவர்களிடம் அன்பும் இரக்கமும் கொள்ளுகிறோம். இதன் பயனாகத் தான் யுத்தத்திற்கு தர்மங்கள் கொடுத்து ஆதரிக்கிறோம். 1943-ம்௵ இப்படிப்பட்ட தர்மங்களுக்குக் கூட மிகுந்த நெருக்கடி ஏற்படக் கூடும். நாமெல்லாம் மனிதர்கள் தான். நம் உணர்ச்சி, எந்த அளவிற்கு தூண்டப்படுகிறதோ அந்த அளவிற்கு நமக்கு இரக்கமும் உண்டாகிறது. இப்படி ஏற்படும் இரக்கம் நிலைத் திருப்பதில்லை; மாறிவிடுகிறது. யுத்தம் ஆரம்பமான காலத்தில், இதற்கு உதவி செய்ய வேண்டு மென்னும் ஆசை வெகுவாகத் தோன்றியது. ஆனால், எந்த விதத்தில் உதவுவது என்று யாருக்கும் தெளிவாகத் தெரிய வில்லை. ஆகவே, எந்த வித உதவியும் செய்யப் பட்டதாகத் தெரியவில்லை. என்றாலும் அவரவர் உள்ளத்தில் யுத்தத்திற்கு உதவ வேண்டும் என்னும் ஆசை ஊன்றி யிருந்தது. ஆகவே, ஆஸ்பத்திரி சப்ளைகளுக்கும் கம்பளித் துணிகள் பின்னவும் பல கோஷ்டிகள் ஏற்பட்டன. ஆனால், இந்த ஏற்பாடுகளெல்லாம் எதற்காக என்று மட்டும் யாரும் தெரிந்து கொள்ளவில்லை. இன்ன நோக்கத் தோடு தான் இந்த வேலை செய்யப்படுகிறது என்று நெடு நாட்கள் வரை உணர்ந்து கொள்ளக் கூடவில்லை. எனவே, அவர்களுடைய ஊக்கம் குறைந்தது. இருப்புச் சரக்காக இருக்கப் போகிறதற்காக, தாம் உழைத்துக் கொண்டே யிருக்கப் போவதில்லை என்று கூறி, பலர், தாம் செய்து வந்த வேலையை நிறுத்தி விட்டார்கள். சிலர் உடனே ஏற்படும் பயனைப் பற்றி கவலை கொள்ளாது தொடர்ந்து வேலை செய்து கொண்டிருந்தனர். இப்படித் தொடர்ந்து வேலை செய்து கொண்டிருந்திருக்கா விட்டால், யுத்தம் திடீரென்று நம் தலைவாசலுக்கு வந்த போது, தேவைப் படும் இடங்களுக்கு ஆஸ்பத்திரி சப்ளைகளை வழங்க நாம் ஆயத்தமா யிருந்திருக்க முடியாது.

வெளி நாடுகளி லுள்ள நம் படைகளுக்கு 1941-ம் வருஷம் கிருஸ்மஸ் பண்டிகையை முன்னிட்டு பொருள்களைப் பரிசுகளாக அனுப்ப வேண்டு மென்று திட்டமிட்டு, இதற்குப் பொருளுதவி புரியுமாறு ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்கப்பட்டது. இந்த மாகாணம் முழுதும் இந்த வேண்டுகோள் பரவியது. இதனால் சிறந்த முறையில் வசூலானது. 1942-ம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் முதல், படைகள் நம்முடனே இருக்கிறார்கள். நம் பாதுகாவலர்களான இவர்கள், நம் மாகாணத்திலேயே இருக்கிறார்கள். தேவைக்குத் தக்கபடி இந்நாட்டிலேயும் வெளி நாட்டிலேயும் நமக்காகப் போராட அவர்கள் ஆயத்தமா யிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இங்கிருக்கும் போது, மிகுந்த அசௌகரியத்தோடு தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே கிருஸ்மஸை முன்னிட்டு அவர்களுக்குத் தருமம் செய்வது மட்டும் போதாது. துருப்புக்களுக்கு வசதிகள் அளிக்கும் பொருட்டு நிதி திரட்ட வேண்டி. மேன்மை தங்கிய நம் சென்னை கவர்னர் அவர்கள் விடுத்த அறிக்கையில், படையினரின் வாழ்க்கை மிகவும் சௌகரியமானதாக ஆக்க வேண்டியது நம் கடமை என்று குறிப்பிட்டார். அது தான் நம் கடமையும் கூட. இது ஒரு முழு நேர வேலை. அவர்களுக்குச் சிற்றுண்டிகள் வேண்டும். நமக்கு இரக்கம் தோன்றும் போது மட்டும், அவர்களுக்கு உதவினால் போதாது; எப்போதும் உதவ வேண்டும். விளையாட்டுப் பொருள்களும், பொழுது போக்கு வசதிகளும், ஆஸ்பத்திரி சப்ளைகளும் அவர்களுக்கு வேண்டும். தகுந்த பலன் எதுவும் ஏற்படாது என்று தோன்றிய காலத்திலும் கூட இடைவிடாது உழைத்துக் கொண்டிருந்ததின் பயனாக, நெடு நாட்களுக்கு உதவத் தக்கபடி ஏராளமான ஆஸ்பத்திரித் துணிகள் நம் கைவச மிருக்கின்றன. இது வரை இருந்து வந்ததை விட இந்தத் துணிகளுக்கு அதிகமான தேவை ஏற்பட்டாலுங் கூட, நாம் சமாளிக்க முடியும். ஆஸ்பத்திரிகளுக்குத் துணிகள் மட்டு மன்றி இன்னும் பல பொருள்கள் தேவை. இவற்றை வாங்கப் பணம் வேண்டும்.

நல்ல உதவி.

இரக்கச் சித்தமுடையவர்களும் உதாரகுணமுடையவர்களும் இம்மாகாணத்தில் ஏராளமா யிருக்கிறார்கள். தனிப்பட ஒவ்வொருவருக்கும் விடுத்த வேண்டுகோட்களுக்கு இணங்கி, அவர்கள் அளித்த உதவியி லிருந்து இது நன்கு விளங்குகிறது. சென்னை ஆம்புலன்ஸ் நிதி, லண்டன் விமானத் தாக்குதலினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உதவும் பொருட்டு லார்ட் மேயர் வசூலித்த மீட்சி நிதி, கிருஸ்மஸ் உதவிநிதி ஆகியவற்றிற்கு அவர்கள் அளித்த ஆதரவி லிருந்து, எவ்வளவு தாராள சிந்தையுடையவர்கள் அவர்கள் என்று தெளிவாகிறது. இந்த வேண்டுகோள்கள் எல்லாம் கொஞ்ச காலத்திற்குத் தான் செல்லும்; பிறகு செல்லாது. ஒரு சில மாதங்களோ, அல்லது வாரத்தில் 2 அல்லது 3 நாட்களோ மட்டும் ஊக்கமாக நம்மைக் காக்கும் படையினர் போராடிக் கொண்டிருந்து விட்டு, பிறகு களைப்படைந்து, அக்கரையோடு போராடாது போவார்களானால், நமக்கு எவ்வளவு மோசமான நிலைமை ஏற்பட்டு விடும். “தங்களுக்காக நான் பெரிதும் இரக்கப்பட்ட காலம் ஒன்று உண்டு; தங்களுக்கு உதவ வேண்டுமென்று நான் மிகவும் கவலையோடிருந்தேன்; ஆனால், எத்தனை நாட்களுக்குத் தான் தங்களை நான் நினைத்துக் கொண்டிருக்க முடியும்” என்று யுத்தக் கைதிகளிடமாவது விமான தாக்குதல்களுக்கு ஆளானவர்களிடமாவது சொல்ல முடியுமா? ஆகவே இவர்களை 1943-ம் வருஷம் முழுதும் நினைத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். ஏனென்றால், நம் உதவி, சென்னை மாகாணத்தி லுள்ள

படைகளுக்கும், வெளி நாடுகளிலும் இந்தியாவின் மற்ற பாகங்களிலு முள்ள சென்னைப் படைகளுக்கும் படைகள் வசதி நிதியினின்று வழங்குவதுமட்டு மன்றி, கீழக்கோடியில் ஜப்பானியர் வசப்பட்ட லட்சக் கணக்கான சிவில் யுத்தக் கைதிகளுக்கும் இராணுவ யுத்தக் கைதிகளுக்கும் நம்மால் இயன்ற வரை உதவக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். இதுவரை அவர்களுக்கு நாம் உதவக் கூடாத நிலையி லிருந்தோம; இப்போது உதவக் கூடும். இந்திய செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தார் ஏராளமான சாமான்களையும், மருந்துப் பொருள்களையும், உணவுப் பொருள்களையும் லாரென்ஸ் மார்கிஸுக்கு அனுப்புகிறார்கள். அங்கிருந்து மாற்றுக் கப்பல்களில் கீழக் கோடியிலுள்ள யுத்தக் கைதிகளுக்கு அவை ஏற்று மதியாகின்றன. உஷ்ணப் பிரதேசத்தி லிருந்து வடக்கேயுள்ள குளிர் தேசத்திற்கு இந்த யுத்தக் கைதிகளில் அநேகரை அனுப்பப் போவதாக நவம்பர் மாதம் செய்தி கிடைத்தது. உடனே அவர்களுக்கு 20,000 செட் கம்பளி உடுப்புக்கள் அனுப்ப ஏற்பாடுகள் செய்தோம். கீழக் கோடியிலுள்ள தனிப்பட்ட யுத்தக் கைதிகளுக்கு பார்சல்கள் அனுப்ப முடியாது. ஆனால் மொத்தமாக அனுப்புவதற்கு அனைவரும் உதவலாம். இதன் பொருட்டு உதவப் படும் ஒவ்வொரு பொருளும் பெரிதும் மதிக்கத் தக்கது தான். இந்த உதவி தொடர்ச்சியாக வழங்கப்பட வேண்டும். ஏனென்றால், யுத்தக் கைதிகளுக்கு இவை எப்போதும் தேவை.

யுத்தத்திற்குத் தருமம் செய்யும்படி பிரசாரம் செய்வது எப்போதும் கஷ்டமானதோர் வேலை. தாம் உதவும் தொகை எதற்குப் பயன் படுகிறது என்று அறிய ஒவ்வொருவரும் விரும்புவார்கள் தான். இது நியாயமுங்கூட. இந்தக் கொடையாளிகளின் தாராள உணர்ச்சியைத் தூண்டி விட வேண்டுமானால், நோயாளிகளுக்கும், காயப்பட்டவர்களுக்கும், யுத்தக் கைதிகளுக்கும், விமானத் தாக்குதல்களால் பாதிக்கப் பட்டவர்களுக்கும், நம்மைக் காக்கும் பொருட்டு இங்கே காத்திருந்து பலவகை அசௌகரியங்களுக்கு உள்ளாகியிருக்கும் தரைப் படையினருக்கும் கடற் படையினருக்கும் விமானப் படையினருக்கும், எந்தெந்த வகை உதவிகள் தேவை என்பது பற்றி விவரமாகத் தெரிவிக்க வேண்டியது அவசியந் தான். இவ்வளவு தகவல்களையும் ஒவ்வொருவருக்கும் தெரிவிக்க வேண்டுமானால், ஏராளமான காயிதம் வேண்டும். இப்போது காயிதம் கிடைப்பது அரிதா யிருக்கிறது. பத்திரிகைளிலும் இடம் கிடையாது; எனவே எல்லாவற்றையும் வெளியிட முடிவ தில்லை. ரேடியோ மூலம் தெரிவித்தாலும் ஒரு சிலர் மட்டுந் தான் தெரிந்து கொள்ளக் கூடும். இத்தனைத் தகவல்களையும் எழுதுவ தென்றால் அதிக நேரம் பிடிக்கும். சிப்பந்திகளோ மிகவும் கொஞ்சம்; அவர்கள் செய்ய வேண்டிய வேலையோ மிகவும் அதிகம். சென்ற வருஷம் கிருஸ்மஸ் விழாவை முன்னிட்டு படையினருக்கு பரிசுகள் வழங்க வேண்டி பொருள் கோரி விடுத்த வேண்டுகோளுக்கு மிகச் சிறந்த வசூல் கிடைத்தது. இதற்கு முக்கியமான காரணம் என்ன வென்றால், இம்மாகாணத்தி லுள்ள பலருக்கும் தனித் தனியே கடிதங்கள் எழுதியது தான். இந்த வருஷம் அப்படிக் கடிதங்கள் அனுப்பக் கூட வில்லை. காயிதம் மிகவும் அரிதாகி விட்டது. இதற்கு ஒரு காரணம். இதற் கென்று சென்ற வருஷம் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு உழைத்தவர்கள் அநேகர், இப்போது வேறு துறைகளில் தம் கவனத்தைச் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த வருஷ வசூல் பெரிதும் குறைந்து விட்டது. பிரசாரம் செய்வது மேலும் மேலும் கஷ்டமாகிக் கொண்டு வருகிறது. யுத்தக் கைதிகளுக்கும், காயப்பட்டவர்களுக்கும், படையினருக்கும் உதவுகிறவர்கள், அவர்களுக்கு நெடுநாட்கள் உதவ வேண்டும் என்று உணர்ந்து, அதற்கேற்றபடி அவ்வப்போது தொடர்ச்சியாகப் பொருளுதவி செய்து கொண்டிருக்க வேண்டும். மிகச் சிறந்த திட்ட மொன்றை இம்மாகாணத்தில் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இது தான் படைகளின் வசதிக்காக "வாரத்திற்கு ஓரணா" திட்டம். நம்மில் சிலர் வாரத்திற்கு ஒரு அணாவிற்கு அதிகமாகவே கொடுக்கக் கூடும். மேலும் சிலர் யுத்தக் கைதிகளுக்கும் யுத்தத்தினால் பாதக மடைந்தவர்களுக்கும் உதவ, ஆசை கொள்ளலாம். இவர்களுடைய தேவைகள் எப்படி நெடுநாட்களுக்கு இருக்குமோ, அதுபோலவே, இந்த "வாரத்திற்கு ஓரணா" நிதியும் நெடு நாட்களுக்கு உதவும். ஆகவே இது மிகச் சிறந்த தோர் திட்டந் தான். சிலர் உதவ ஆவலா யிருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த வேலைகள் நடைபெறும் இடத்திற்கு வெகு தூரத்திற்கு அப்பால் வசிக்க வேண்டியவர்களா யிருக்கிறார்கள். ஆகவே, தாம் உதவக் கூட வில்லை என்று வருந்துகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் செய்யக் கூடிய வேலை பெரிதும் உண்டு. முன் கூறிய முறைப்படி ஒழுங்காக உதவி கிடைக்கத் தக்கபடி ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். இந்தத் தொகை எவ்வளவு கொஞ்சமாக இருந்தாலும் பாதகமில்லை. இப்போது செய்யப் படும் வேலைகளைக் குறித்துத் தமக்குக் கிடைக்கும் தகவல்களை வெகுவாகப் பரவச் செய்ய வேண்டும். யுத்தத்திற்கான தருமங்களுக்கு நிதி திரட்டி உதவும் இந்த வேலை 1943-ம் வருஷத்தில் சற்று இலகுவாகும். இந்த வேலை இந்த வருஷத்தில் வெகுவாக அதிகப்பட்டது. மேலும் இனி அதிகப்படும்.

மன்னர்பிரானும் அரச குடும்பத்தினரும்

பிரிட்டன் தேசீயப் பிரார்த்தனை நாளன்று, மன்னர் பிரானும் அரச குடும்பத்தவரும் கோவிலுக்குப் போய்த் திரும்புகின்றனர்.

இளைஞர்களும் யுத்த முயற்சியும்

குண்டுகள் விழுந்தும் பீதி கொள்ள வில்லை

படையிலும் சேர்ந்தனர்—பணமும் திரட்டினர்

சென்னை மாகாண கல்வி இலாக்கா டைரக்டர் மிஸ்டர் ஆர். எம். ஸ்டாதாம் எழுதியது

இந்தப் புது வருஷத்தில், இந்நாட்டிலுள்ள இளைஞர்களான ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் சிறந்த பாதுகாப்பும் முன்னேற்றமும் கடவுள் அளிப்பாராக! என் உத்தியோக காலத்தில் பாதி நாட்கள் வரை இம்மாகாணத்திலுள்ள இளைஞர்களோடு நாள் தோறும் நெருங்கிப் பழகி வந்திருக்கிறேன். ஆகவே, அவர்களுடைய நோக்கம், ஆசை, கஷ்டங்கள் முதலியவற்றை நன்கு தெரிந்து கொண்டிருக்கிறேன். யுத்தம் இந்தியாவை யடுத்து விட்டது. மற்ற இனத்தவர்களைப் போலவே, இந்திய இளைஞர்களையும் இது பாதிக்கிறது. 1942-ம் வருஷத்தில், தம் எதிர் கால வாழ்க்கைக்காகப் பயிற்சி பெற்றுக் கொண்டிருந்த இளைஞர்களான ஆண்களும் பெண்களும், உறுதியற்ற யுத்த கால நிலைமையை முன்னிட்டு, மிகவும் சஞ்சலப் பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். எவ்வளவு தான் மிருகத் தனமானதாகவும் அழிக்க வல்லதாகவும் இந்த யுத்தம் இருந்த போதிலும் கூட, இந்திய இளைஞர்களான ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் சாதாரணமாக ஏற்படக் கூடிய பிரசினைகளின் போக்கைத் தற்காலீகமாகவும் நிரந்தரமாகவும் இது பல வகைகளிலும் மாற்றி விட்டது. இம்மாகாணத்திலுள்ள இளைஞர்கள் யுத்த முயற்சியில் பெரிதும் நெருங்கி ஈடு பட வேண்டியவர்களாகி விட்டார்கள். இவர்கள் மிகச் சிறந்த முறையில் படைகளில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள்; பொருளுதவி செய்திருக்கிறார்கள். பொது மக்களின் உணர்ச்சி கெடாமல் வைத்திருக்கிறார்கள். இவை பற்றி சென்னை மாகாணம் பெருமை கொள்ளத் தகும். சென்ற சில நூற்றுண்டுகளாக உள் நாட்டு யுத்தமோ வெளி நாட்டு யுத்தமோ இம்மாகாணத்தில் நடை பெறவில்லை யென்று நினைக்கிறேன். ஆனால் இந்தியாவின் வட பகுதியிலுள்ள மாகாணங்களில் நடந்திருக்கின்றன. என்றாலும் படையின் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும், உள் நாட்டுப் பாதுகாப்புப் படைக்கும் அநேகர் வந்து சேர்ந்திருக்கிறார்கள். யுத்த முயற்சிக்கு பண உதவியும் மற்ற பல வகை உதவிகளும் செய்திருக்கிறார்கள். மற்ற மாகாணங்களில் இந்த அளவிற்கு உதவி கிடைக்கவில்லை. எந்த அளவிற்குப் படைகளில் ஆட்கள் சேர்ந்திருக்கிறார்களென்று உத்தியோக தோரணையில் அறிவிக்கப்படுகிறது; ஆகையால் அந்த விவரங்களை நான் இங்கே குறிப்பிட வில்லை, என்றாலும் சிறந்த அளவிற்கு உதவி கிடைத்திருக்கிறது. படையில் சேர முன் வந்தவர்களுக்குப் பயிற்சியும் உடை முதலிய வசதிகளும் சேகரித்துக் கொடுக்கத் தக்க அளவிற்குத் தான், இந்த உதவி பயன் பட்டது. இந்த உதவிகள் வழங்கியவர்கள் இராணுவ வகுப்பினர் மாத்திர மல்ல. போராட்டமே இன்ன தென்று அறியாத ஆயிரக் கணக்கான குடும்பங்களிலிருந்து, இளைஞர்கள் தம் நாட்டைக் காக்கும் கடுமையான வேலையில் ஈடுபட முன் வந்திருக்கிறார்கள். இம்மாகாணம் முழுதும் நான் விசுவாகச் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்திருக்கிறேன். பல தொழில்களில் சேர்ந்தும், குமாஸ்தாக்களாகவும், ஆசிரியர்களாகவும், வேலை செய்து கொண்டிருந்த அநேகம் இளைஞர்கள் படைகளில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிந்து அவர்களை நான் வெகுவாகப் பாராட்டுகிறேன். நான் ஒரு உபாத்தியாயர். என் தொழிலைச் சேர்ந்தவர்கள் படைகளில் சேருவார்கள் என்று எதிர் பார்ப்பதில் பிரயோசனமில்லை; என்றாலும் என் தொழிலைச் சேர்ந்தவர்களுங் கூட, படைகளில் இப்போது சேர்ந்திருக்கிறார்கள்; உதாரணமாக யுத்தக் கைத் தொழிலாளர்கள் ஏராளமாகச் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். சென்னை மாகாணத்தைப் போல வேறெந்த மாகாணத்திலும் இந்த அளவிற்குச் சேரவில்லை. இவர்களில் அநேகர் பள்ளிக்கூட உபாத்தியாயர்கள். சாதாரணமாக இவர்கள் ஆசிரியப் பயிற்சி சாலையில் சேர்ந்திருப்பார்கள். இப்போது அவர்கள் யுத்தக் கைத் தொழில் பயிற்சி சாலையில் இருக்கிறார்கள். அன்றியும் இம் மாகாணத்திலிருந்து அநேக மாணவர்கள் இந்திய வியாபாரக் கப்பல்களிலும், இந்தியக் கப்பற் படையிலும் பயிற்சி பெறுகிறார்கள். தரைப் படைக்கும் விமானப் படைக்கும் தம் மாணவர்களில் சிலரை உதவாத கல்லூரியே இம் மாகாணத்தில் கிடையா தென்று சொல்லலாம். உள் நாட்டுப் பாதுகாப்புப் படையில் சேரவும் நர்சிங் படையில் சேரவும் கோரும் மனுக்களுக்குப் பஞ்சமே கிடையாது. என் இலாக்கா, பேனு முனையில் தான் மிகுந்த ஆதிக்க முடையதே யொழிய, போராடுவதிலல்ல என்று பொதுவாக நினைக்கிறார்கள். ஆனால் சில புள்ளி விவரங்களை நான் பெருமையோடு வெளியிடுகிறேன். என் இலாக்காவில் ஏறக்குறைய 3,800 சிப்பந்திகள் இருக்கிறார்கள் (ஆண்களும் பெண்களும் சேர்ந்து). இவர்களுள் 1,100 பேர்களுக்கு அதிகமானவர்களின் உறவினர்கள் இப்போது படைகளில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். இப்படிச் சேர்ந்திருக்கிறவர்களின் எண்ணிக்கை 2,300. இவர்களுள் 1,000 பேர்களுக்கு அதிகமானவர்கள் தரைப் படையிலும், 120 பேர்கள் கப்பற் படையிலும், 130 பேர்கள் விமானப் படையிலும் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். நாட்டைப் பாதுகாக்கும் தொழிலில் சேர உபாத்தியாயர்கள் அஞ்சுகிறவர்கள் என்று இனிக் கூற மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இம் மாகாணத்தின் சில ஜில்லாக்களில் மட்டும் நானும் என் சிப்பந்திகளும் செய்த வேலையின் பயனாக 130,000 பேர்கள் உபாத்தியாயர்களும் மாணவர்களும் தேசீயப் போர் முனையில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். இத்தனை உபாத்தியாயர்களும் மாணாக்கர்களும் தேசீயப் போர் முனையில் சேர்ந்திருப்பதை ஆதாரமாகக் கொண்டு ஆராய்ச்சி செய்து பார்த்தால், யுத்தத்தைக் குறித்து இந் நாட்டு இளைஞர்களின் போக்கு எப்படி இருக்கிறது என்று தெளிவாகும்.

யுத்த பீதியின் பலன்.

மற்றொரு விஷயத்திலும் நம் மாகாண இளைஞர்களைக் குறித்து நாம் பெருமை கொள்ளலாம். 1942-ம் வருஷத்தில் சென்னை, விசாகப் பட்டினம், காக்கிநாடா, கொச்சி ஆகிய ஊர்களில் யுத்த பீதியின் பயனாக ஏற்பட்ட கஷ்டங்களுக்கு ஜனங்கள் உள்ளானார்கள். இந்த வருஷம் ஜனவரி மாதத்திற்கும் பிறகு பல மாதங்கள் வரையிலும் மாணாக்கர்கள் கொஞ்சங் கூட பதட்ட மில்லாமல் இருந்தார்கள் என்பதை நான் நேரில் அறிவேன். பல காரணங்களால் விசாகப் பட்டினத்தில் யுத்த பீதி மிகவும் அதிகமா யிருந்தது. இங்கே யுள்ள அரசாங்க உயர்தர பெண் பள்ளிக்கூடம் துறை முகத்தை யடுத்து அமைந்திருக்கிறது. எஸ். எஸ்.எல்.சி. பரீட்சைக்கு இப்பள்ளிக்கூட மாணவிகள் உட்கார்ந்து எழுதினார்கள். அவர்கள் அனைவரும் பரீட்சையில் தேறி, கல்லூரிகளில் சேருவதற்குத் தகுதி யுடையவர்களானார்கள். பரீட்சைக்குப் போன அனைவரும் தேறியது இம் மாகாணத்தில் இந்தப் பள்ளிக்கூடம் ஒன்றில் மட்டுந் தான். விசாகப்பட்டினத்திலும் காக்கிநாடாவிலும் குண்டுகள் விழுந்த பிறகு தான் ‘டெக்னிகல்’ பரீட்சைகள் நடைபெற்றன. அந்தப் பரீட்சைக்கு மனுச் செய்து கொண்டவர்களை, வெளியூர்களில் பரீட்சைக்கு உள்ளாக விருப்பமா என்று கேட்ட போது, அங்கேயே பரீட்சைக்கு உள்ளாக, முக்கால் வாசிப் பேர்கள் இசைந்தார்கள். அது போலவே சென்னையிலும் முக்கால் வாசிப் பேர்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பரீட்சைக்கு உட்கார விரும்புவதாகத் தெரிவித்தார்கள். இந்த வருஷம் ஜூன், ஜூலை மாதங்களில் கல்லூரிகள் திறக்கப்படுமோ அல்லவோ என்று ஜனங்கள் கொண்டிருந்த கவலை கொஞ்ச மல்ல. இந்தக் கவலை அவசியம் தான். நியாயமுங் கூட. சென்னையிலுள்ள 3 பெண்கள் கல்லூரிகளிலும் இதற்கு முந்திய வருஷங்களை விட அதிகம் மாணாக்கர்கள் சேர்ந்தனர். ஆண்கள் கல்லூரிகளில் சேருவதற்கு வந்த மனுக்களின் எண்

ணிக்கைக்கும் குறைவில்லை. இப்போது, இஞ்சினீரிங் கல்லூரி, வருஷம் முழுதும் வேலை செய்கிறது. இதில் சேருவதற்கும் ஒருபோதுமில்லாத அளவுக்கு மனுக் கள் மே மாதத்திலேயே வந்து விட்டன. நாம் தாக் கப் படலாம்; வெடி குண்டுகள் நம் மீது வீசப் பட லாம். இது மிகவும் கவலைக் கிடமான நிலைமை தான். அப்போதுங் கூட மாணுக்கர்கள் அஞ்சா திருந்தது, சென்னை இளைஞர்களுக்கே பெருமை தரத் தக்கது தான். மிகவும் எளியவர்களான மாணுக்கர்களும் யுத்த நிதி பற்றி தம் கடமையைச் சரிவரச் செய்திருக்கிறுர்கள். கல்வி இலாக்கா மட் டும் யுத்த நிதிக்காக 2,30,000 ரூபாய் வசூலித் திருக்கிறது. இதற்கு உதவியவர்களும் வசூலித்த வர்களும் இம் மாகாண இளைஞர்களே. இதில், கல் லூரி மாணவர்கள் வசூல் செய்தது ரூ. 31,000.

யுத்தங் காரணமாக கஷ்டமும் துன்பமும் உண்டு. இது பற்றி சந்தேகமே கிடையாது. என்றுலும், இதை யடுத்து சில நன்மைகளும் ஏற்பட்டிருக் கின்றன. இந்த நன்மைகள் அடுத்த வருஷத்தில் அதிகப்படும் என்று நம்புகிறேன். இந்த நன்மை களை அனுபவிக்கிறவர்கள் பெரும்பாலும் இம் மாகாண இளைஞர்கள் தான். இளைஞர்களுக்குள் இருந்த வேலை யில்லாத் திண்டாட்டம் வெகுவாகக் குறைந்து விட்டது. யுத்த நிலைமை காரணமாக ஏற்பட்ட சில புதிய வேலைகள் தற்காலிகமானவையா யிருக்கலாம். இந்த தற்காலிக வேலை, அவர்கள் எப்படிப்பட்ட வேலைக்குத் தகுந்தவர்கள் என்று தெரிவிக்கும். உதாரணமாக, யுத்தங் காரணமாகப் பல கைத் தொழில்கள் தோன்றின. யுத்தக் கைத் தொழிற் பயிற்சி சாலைகளும் இதன் பயனுகத் தான் ஏற்பட்டன. **கற்ற இளைஞர்கள் கைத் தொழில்களில் புகுவது இழுக்கு என்ற மனப் பான்மை இப்போது மாறி விட்டது. அன்றியும் நிரந்தரமான பல புதிய துறைகளை இம் மாகாண இளைஞர்களுக்கு யுத்தம் உண்டாக்கி யிருக்கிறது. இது வரை தென்னிந்தியர் களுக்கு இந்தியத் தரைப் படையிலும், கப்பற் படை யிலும், விமானப் படையிலும் இவற்றை யடுத்த பல வேலைகளிலும் சேர இடமில்லா திருந்தது. இப் போது இடங் கிடைத்து விட்டது.** இந்தப் பூடைகள் யுத்தம் முடிந்த பிறகுங் கூட, இருக்கும். ஆகவே இவற்றில் சேருகிறவர்களுக்கு உத்தியோகமும் நல் வாழ்வும் ஏற்படுகிறது. பாதுகாப்புப் படைகளான எ.ஆர்.பி. முதலுதவிப் படை முதலியவையும் யுத் தத்திற்குப் பிறகு சமூதாய வேலைகளுக்கும் உள் நாட்டு வேலைகளுக்கும் உதவக் கூடும். இந்தியா வின் கைத் தொழில் முன்னேற்றத்திற்கு யுத்தம் பெரிதும் உதவி யிருக்கிறது. இந்தக் கைத் தொழில் முன்னேற்றம் நிரந்தரமானது. இதை ஒருவரும் மறுக்க மாட்டார்கள். இந் நாட்டிலுள்ள இளைஞர் களுக்கு இது சந்தர்ப்பங்களை வெகுவாக அளித்துக் கொண்டிருக்கும். இது வரை வெளி நாடுகளி லிருந்து இறக்குமதி செய்து கொண்டிருந்த ஏராள மான பொருள்களை இப்போது இந்தியாவிலேயே செய்ய சந்தர்ப்பத்தை உண்டாக்கியது யுத்தந் தான். இதன் பயனுக, பல கைத் தொழில்கள் நிரந்தர மானவையாகி விட்டன. இது வரை, குறிப்பாக என் இலாக்காவில் இளைஞர்களான ஆண்களுக்கும், பெண் களுக்கும் தகுந்த வேலைகள் கிடைப்பது கஷ்டமா யிருந்தது. இப்போதும் இனி மேலும் இந்த நிலைமை மாறி வெகுவாக முன்னேற்ற மடைந்து கொண்டிருக்கும்.

வேறொரு வகையிலும் தென்னிந்திய இளைஞர் களுக்கு ஒரு மாறுதல் ஏற்படுகிறது. மிருகத் தன மான இராணுவ ஆதிக்கம் நாஜிகளின் தன்மை. இந்தத் தன்மையை இந்திய இளைஞர்கள் பெறக் கூடாது என்பது தான் நம் ஆசை. 'தம்மையும் தம் நாட்டையும் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டும் என்னும் ஆசை அவர்களுக்கு உண்டாக வேண்டு மென்பது தான் எனது விருப்பம். இந்த நோக்கத் தைக் கொண்டு நாம் பார்ப்போமானல், இந்தியப் படைகள் பெருகிக் கொண்டு வருவதை நாம் வர வேற்க வேண்டியது தான். இந்திய இளைஞர்களும் இதை வரவேற்கிறுர்கள். எப்படி? நூற்றுக் கணக் கான இளைஞர்கள் படைகளில் சேர்ந்திருக்கிறுர்கள். இந்த உணர்ச்சி தற்காலத்திற்கும் எதிர் காலத்திற் கும் நம் நாட்டிற்குச் சிறந்த பலமாக அமையும். **யுத்தம் மிருகத் தனமானது கொடியது என்று மற்ற எவரையும் விட, படையினர் தான் நன்றுக** உணர்ந்திருக்கிறுர்கள். என்றுலும் தீமையி னின்று தான் நன்மை பிறக்கிறது. **தைரியமும், சகிப்புத் தன்மையும், தியாக உணர்ச்சியு மில்லாமல் நாச கால யுத்த வேலையில் எந்த இந்திய இளைஞரும் ஈடுபட முடியாது.** யுத்தம் முடிந்து சமாதானம் ஏற் பட்ட பிறகுங் கூட, தைரியமும், சகிப்புத் தன்மை யும் தியாக உணர்ச்சியும் அவர்களுடைய இயல்பு களாக அமையும். யுத்தத்திற்கு முன்பும் இந்தத் தன்மைகள் இந்திய இளைஞர்களிடம் இல்லை என்று நான் சொல்ல வர வில்லை. ஆனல் யுத்த களத்தில் இத் தன்மைகள் இன்றி யமையாதன. ஆகையால் அவை அங்கே பிரகாசிக்கின்றன.

இந்தியப் பெண்களின் தொண்டு.

யுத்தம் சம்பந்தமாக இளம் இந்தியப் பெண் களும் சிறந்த தொண்டாற்றிக் கொண்டு வருகிறுர்கள். எதிர் காலத்திலும் அவர்கள் தொண்டு மிகவும் முக்கியமான தாகும். எப்போதும் இந்தியப் பெண்களுக் குச் சகிப்புத் தன்மையும் தியாக உணர்ச்சியும் மிகவும் உண்டு. இந்திய நாட்டைப் பாது காக்கும் பொருட்டு தம் கணவன்மார்களையும் சகோ தரர்களையும், மக்களையும் போர் முனைக்கு அனுப்பி யிருக்கும் பெண்களுக்கு இத் தன்மைகள் பெரிதும் அமைந் திருக்க வேண்டும். இத் தன்மைகளுக்கு ஏற்ற பலன், எதிர் காலத்தில் கட்டாயம் கிடைக்கும். சென்ற 1941-ம் வருஷம் அக்டோபர் மாதத்தில் பெண் கல்வி மகாநாடொன்று நடைபெற்றது. அப் போது நான் ஒரு பிரசங்கம் செய்தேன். என் உள் ளத்தில் உதித்ததை அப்போது நான் கூறினேன். அதாவது "இந்தியப் பெண்களின் மடமை, தன் னல மின்மை, தியாக உணர்ச்சி ஆகியவை பழமை யானவை. இந்தச் சிறப்புக்களோடு கல்வியும் கூடிப் போது நோக்கும் அமையுமானுல், கல்வி சம்பந்த மான பிரசினை மட்டு மன்றி, இந்தியா சம்பந்தமான பல பிரசினைகளுக்கும் திருப்திகரமான முடிவு காணக் கூடுமென்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன்" என்று கூறினேன்.

இப்போது பல நன்மைகளை இளைஞர்கள் அனு பவித்துக் கொண்டிருக்கிறுர்கள். இனியும் இப் படியே அனுபவிப்பார்கள் என்றும் நம்புகிறேன். தோழமையினுலும் ஒற்றுமையினுலும் தான் இவை ஏற்படுகின்றன. அனைவருக்கும் ஆபத்துக்களும் துன்பங்களும் ஏற்படும் போது தான், தோழமையும் ஒற்றுமையும் விரைவில் கைகூடுகின்றன.

1943-ம் வருஷம் நாம் வெற்றி பெறலாம். அப் போது முடிவான வெற்றி பெற்றுலுங் கூட, அந்த வருஷமும் அதற்குப் பிறகுங் கூட, பல பிரசினை களுக்கு முடிவு காண வேண்டி யிருக்கும். என்று லும் எதிர் காலத்தில் நம் மாகாணத்தில் உள்ள இளைஞர்கள் முன்னேற்ற மடைவது உறுதி. யுத்த காலத்திலும் சமாதான காலத்திலும், இம் மாகா ணத்திலுள்ள எல்லா இனத்தவர்களின் பையன் களையும் பெண்களையும் கல்வி பெறும்படி செய்யப் பெரிதும் முயற்சித்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். ஆண் பெண் அனைவரும் கல்வி பெற வேண்டு மென்னும் கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்ளாத பெற்றோர்கள் பலர் உண்டு. யுத்தத்திற்குப் பிறகு கல்வியைப் பற்றி இவர்களுடைய போக்கே மாறி விடும். தகுந்த ஆதாரத்தைக் கொண்டு தான் நான் இதை உறுதியோடு கூறுகிறேன். இதற்கு இந்தியாவிலேயே தகுந்த சாட்சியங்க ளிருக்கின்றன. சென்ற மகா யுத்தம் முடிந்த பிறகு, பஞ்சாபில் குறிப்பாகக் கிராமங்களில் கல்வி வெகு விரைவாகப் பரவத் தலைப் பட்டது. இதற்குக் காரணம் என்ன? ஆயிரக் கணக்கான படையினர் போர் முடிந்து தத் தம் சொந்த ஊர்களுக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். அவர்களுடைய போக்கு பெரிதும் மாற்ற மடைந் திருந்தது. கல்வியின் நலன்களை அவர்கள் உணர்ந் திருந்தார்கள். எனவே, அனைவரையும் கற்கும்படி தூண்டினர்கள். இதன் பயனுக கல்வி வெகு விரை வாகவும் தீவிரமாகவும் பஞ்சாபில் பரவியது.

இந் நாட்டு இளைஞர்களின் நல் வாழ்விலும் இன் பத்திலும் அக்கரை யுள்ளவர்கள் அனேகருண்டு. அவர்களைப் போலவே, 1943-ம் வருஷ ஆரம்ப விழா வன்று இம் மாகாணத்திலுள்ள இளம் பெண் **களுக்கும் இளம் ஆண்களுக்கும் வாழ்த்துக் கூறு கிறேன்.**

சர்வ தேச சட்டம் என்றால் என்ன?

உலக ஐக்கிய அரசாங்கம்!

என்ன செய்தால் பல மடையலாம்?

கனம் நீதிபதி ஜே. ஏ. பெல்., ஐ.சி.எஸ். எழுதியது.

உலகினுள்ள எல்லா நாடுகளும் கடுமையான யுத்தத்தில் ஈடுபட்டிருக்கின்றன. இந்தச் சமயத்தில் நம்மிடையேயுங் கூடச் சட்ட விரோதமானவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, சர்வ தேசச் சட்டம் எதிர் காலத்தில் எப்படி அமைய வேண்டு மென்பது பற்றி இப்போது ஆலோசிப்பது பொருத்தமாகுமா? என்றாலும் ஒருவாறு ஆராய்வோம்.

சர்வ தேசச் சட்டம் என்னும் பதங்களுக்கே பலர் பல விதமாகப் பொருள் கூறுகிறார்கள். ஒரு அரசாங்கத்திற்கும் மற்ற அரசாங்கங்களுக்கும் உள்ள சம்பந்தத்தையே பொதுவாக இது குறிப்பிடுகிறது. இது அரசாங்கங்களுக்குள் இருக்கும் சம்பந்தந்தானே யொழிய, நாடுகளுக்குள் அல்ல. அப்படியானால் அது எப்படி 'சட்டம்' ஆகும்? **இங்கிலாந்தின் பிரதம நீதிபதி லார்டு கோல்ரிட்ஜ் இது பற்றிக் குறிப்பிடுவதாவது :—**

> உண்மையாகப் பார்த்தால் 'சர்வ தேசச் சட்டம்' என்பது பொருத்த மற்ற பெயர். அதன் உள் கருத்தை அந்தப் பெயர் குறிப்பிட வில்லை என்பதை நாம் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளா விட்டால், தப்பு வழியில் அது கொண்டு போய் விடவுங் கூடும். சட்டம் என்றால், முதலில் அதை வகுக்கிறவர் வேண்டும். பிறகு அதைப் பயன் படுத்தி நீதிபாலிக்கிறவர்கள் வேண்டும். பிறகு இத்தீர்ப்புக்களை நிறைவேற்றுகிறவர்கள் வேண்டும். இதன் பிறகு, சட்டத்தை மீறுகிறவர்களைத் தண்டிக்கிறவர்கள் வேண்டும். நாகரிக அரசாங்கங்கள் எல்லாம் ஒன்றோ டொன்று வழக்கமாக எந்த முறையை யொட்டி நடந்து கொள்ளுகின்றனவோ அதைத் தொகுத்தது தான் சர்வ தேசச் சட்டம்.

இவர் இப்படிக் கூறுவதற்கு ஆதாரமென்ன? அறிஞரான ஆஸ்டின் என்பவர் 1861-ம் வருஷத்தில் (The Province of jurisprudence determined) என்னும் தலைப்புள்ள ஒரு நூலை எழுதியிருக்கிறார். அதில் அவர் இது பற்றி குறிப்பிடுவதாவது :—

> பொதுவான கருத்திற்கு இணங்கத் தான் சர்வ தேசச் சட்டம் அமைகிறது. இதை யொட்டிய கடமைகள், ஒழுக்கத்தை யடிப்படையாகக் கொண்டவை; அல்லது, இக்கட்டுப்பாடுகளை மீறினால், மற்ற அரசாங்கங்களும் நாடுகளும் தம் மேல் கோபங் கொண்டு அதனால் யுத்தங்கள் கூட உண்டாகக் கூடுமே என்னும் பயத்தை யடிப்படையாகக் கொண்டது.

1914-ம் வருஷம் சென்ற மகா யுத்தம் ஆரம்பமான போது, இந் நோக்கங்கள் மிகவும் விரிவடைந்தன. 1871-ம் வருஷம், கருங்கடல் சம்பந்தமாக லண்டனில் ஒரு ஒப்பந்தம் செய்ய முயற்சித்தனர். அதில், ஆஸ்திரியா—ஹங்கேரி, பிரான்ஸ், பிரிட்டன், இத்தாலி, ஜெர்மனி, துருக்கி முதலிய நாடுகளின் பிரதிநிதிகள் கலந்து கொண்டனர். அப்போது அவர்கள் செய்த தீர்மானத்தில் கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிட் டிருக்கிறார்கள் :—

> **ஒரு ஒப்பந்தத்திற் கை யொப்பமிடும் அரசாங்கங்கள் சமரசமாக இசைந்தா லல்லது, அவ்வொப்பந்தத்தின் கட்டுப்பாடுகளை அந்த அரசாங்கங்கள் மீற முடியாது. ரத்து செய்யவும் முடியாது.**

1908-ம் வருஷம் ஆஸ்திரியா—ஹங்கேரி, பாஸ்னியா—ஹெர்ஸிகோவினா, ஆகியவற்றை, ஏற்கெனவே செய்யப் பட்டிருந்த ஒப்பந்த கர்த்தாக்களான அரசாங்கங்களின் அனுமதி யின்றி, தன் நாடுகளோடு இணைத்துக் கொண்டது. அதே ஒப்பந்த கர்த்தாக்கள் 1878-ம் வருஷம் நடைபெற்ற பெர்லின் ஒப்பந்தப்படி முற்கூறிய பகுதிகளைத் தற்காலிகமாக இணைத்துக்கொள்ள அனுமதித் திருந்தார்கள். இதை சர்வ தேச சங்கம் ஆட்சேபித்தபோது அதற்கு ஆஸ்திரியா—ஹங்கேரி கூறிய விடையாவது :—

> சர்வ தேச சட்டங்களை நாம் மீற வில்லை. ஒப்பந்தங்களை பாதிக்கத் தக்க எதையும் நாங்கள் செய்து விடவில்லை. இப்பகுதிகளைத் தற்காலிகமாக இணைத்துக் கொண்டிருப்பதை நிரந்தரமாக இணைத்துக் கொள்ளும்படி அந்த அரசாங்கங்களே அனுமதித் திருக்கின்றன.

ஆகவே, அரசாங்கங்களும் நாடுகளும் தமக்குள் ஏற்பட்ட வாக்குறுதிகளையும் ஒப்பந்தங்களையும் காப்பாற்ற வேண்டும் என்னும் நோக்கம் 1914-ம் வருஷம் ஆரம்பமான மகா யுத்தத்திற்கு முன்பு வார்த்தையளவிலாவது இருந்து வந்தது.

பண்டைக் காலத்தில் இத்தாலியில் பல சிறு சிறு நாடுகள் இருந்தன. இவை ஒன்றோ டொன்று வியாபாரம் செய்தன. ஒன்றை யொன்று கவிழ்க்கவும் முயற்சித்தன. அப்போது தான் போக்கு வரவிற்கு அனுமதிச் சீட்டு பெறுவது என்னும் விதி ஏற்பட்டது. இராணுவத்தையும் பொது ஜனங்களையும் தனித்தனியாகப் பிரித்தார்கள்; சமாதான காலத்திலும் யுத்த காலத்திலும் ஏற்றுமதி இறக்குமதியை யொட்டிய விதிகள் அதிகப்பட்டன. வட ஐரோப்பாவில் 30 வருஷ யுத்த மொன்று நடை பெற்றது. அது மகா கொடுமைகளுக்கு மக்களை ஆளாக்கியது. இதன் பயனாக இத்தாலியர்கள் சற்று அன்புடன் நடக்கத் தலைப்பட்டார்கள். போராட நேர்ந்தால், குற்றமற்ற பொது ஜனங்களைக் காயப்படுத்தாமலும் கொல்லாமலும் கொடுமைக்கு உள்ளாக்காமலும், போர்க்களங்களையடுத்துள்ள கிராமங்களில் படையினர் அக்கிரமங்கள் செய்யாமலும் போராட்டத்தை நடத்த வேண்டும் என்று இத்தாலியர்கள் உணர்ந்தார்கள்.

ஹேக் மகாநாட்டின் போது தான் இந்த வேலை உச்ச நிலையை யடைந்தது. 1899-ம் வருஷம் யுத்தத்திற்கான விதிகள் வகுக்கப்பட்டன. அவற்றை பெரிய அரசாங்கங்க ளெல்லாம் ஒத்துக் கொண்டன. காயப்பட்டவர்களுக்குச் சிகிச்சை செய்வது, யுத்தக் கைதிகள், பொது ஜனங்கள் மீது போர் தொடுப்பது ஆகியவை கடற் படை யுத்தத்திற்கும் பொருந்தும் என்று ஜினிவாவில் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தினால் நிர்ணயிக்கப்பட்டது. சர்வ தேசத் தகராறுகளைக் குறித்து விசாரணை செய்து தீர்ப்புச் செய்ய ஹேக் என்னும் இடத்தில் ஒரு நீதி மன்றத்தை ஏற்படுத்தினார்கள். 1907-ம் வருஷம் இன்னும் மேலான அன்பு முறையை யொட்டி எல்லா நாடுகளும் நடந்தன.

> யுத்தத்தை ஆரம்பிக்கும் முறை, வியாபாரக் கப்பல்களை யுத்தக் கப்பல்களாக மாற்றியமைப்பது, போராட்டத்தில் கலந்து கொள்ளாத அரசாங்கங்களின் உரிமைகளும் கடமைகளும், சுரங்க வெடிகள் போடுவது, அரண் செய்யப்படாத இடங்களைக் கப்பற் படைகள் தாக்குவது, விஷ வாயுவை ஒரு யுத்த ஆயுதமாக உபயோகிப்பது முதலியவை பற்றி, விதிகளை அமைத்தனர்.

இத்தனைக் கட்டுப்பாடுகளும் ஒப்பந்தங்களும் ஏற் பட்டுங் கூட, பழைய பாடத்தையே படித்துக் கொண்டு இவற்றை அலட்சியம் செய்கிறவர்களும் இருந்தார்கள். இந்த ஒப்பந்தங்களில் ஏறக்குறைய எல்லா வற்றிற்கும் ஜெர்மனி கையொப்ப மிட்டிருக்கிறது. என்றாலும் 1914–18-ம் வருஷங்களில் ஜெர்மனி இவற்றை மீறி விட்டது. எந்த வகையிலாவது வெற்றி பெற வேண்டு மென்பது ஒன்று தான் அப்போது ஜெர்மனியின் இலட்சியம். பெல்ஜியத்தை காப்பாற்றுவதாக வாக்குறுதி கொடுத்திருந்தது; ஆனால், தானே அதைத் தாக்கியது. தன் கப்பற் படைகளைக் கொண்டு அரண் செய்யப்படாத இடங்களை எல்லாம் தாக்கியது. விஷ வாயுவை யுத்த ஆயுதமாகக் கையாண்டது. ஆஸ்பத்திரிக் கப்பல்கள் மீதும் ஆஸ்பத்திரிகள் மீதும் வெடி குண்டுகளை வீசியது. இராணுவ வீரர்களாக யுத்தக் கைதிகளைப் பயன் படுத்தியது. அவர்களைக் கொடுமைப் படுத்தியது. தாம் கைப்பற்றிய நாடுகளை சூறையாடி நாசஞ் செய்தது.

30 வருஷத்திய மகா யுத்தம் மிகக் கொடுமையானது. காட்டு மிராண்டித் தனமானது. இதன் பயனாக 'க்ரோஷியஸ்' மனப்பான்மையும் அவருக்குப் பின் வந்தவர்களின் மனப்பான்மையும் வெகுவாக மாற்ற மடைந்தன. (அதே அளவுக்குக் கொடுமையானதாகவும் காட்டுமிராண்டித் தனமாகவும் மகா யுத்தமும் இருந்தது). அந்தச் சமாதானத்தின் பயனாக கொடிய மனக் கசப்பு ஏற்பட்டது. அதாவது, சர்வ தேசச் சட்டத்தை உண்மையிலேயே சட்டமாக அமுல் நடத்த வேண்டு மென்று ஒரு சிலர் விரும்பினார்கள். அதாவது, ஒரு நீதிமன்றம், தகராறுகளைப் பற்றிய விசாரணை, தீர்ப்பளித்தல், அத்தீர்ப்புக்களை நிறைவேற்றுதல், கட்டுப்படாதவர்களைக் கண்டித்தல் முதலிய முறைகளைக் கையாள வேண்டு மென்று விரும்பினார்கள். வேறு சிலர் இந்த விதிகளும் கட்டுப்பாடுகளும் சாபத்தீடுகள் என்று கருதினர். இப்படிக் கருதினவர்கள் தான் பெரும்பாலும் வெற்றி பெற்றார்கள். ஆகவே வெர்செயில்ஸ் ஒப்பந்தத்தின் கட்டுப்பாடுகளை படிப்படியாகக் கைவிடத் தலைப்பட்டார்கள். எனவே, சட்டத்தை வற்புறுத்த விரும்பியவர்களின் எண்ணிக்கை குறைந்தது.

இது சம்பந்தமான முக்கியமான கொள்கைகளாவன :—

1. ஒவ்வொரு நாடும் பிற நாடுகளை மதித்து அவற்றின் உண்மைத் தத்துவத்தை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும்.

2. ஒவ்வொரு நாடும் பிற நாடுகளின் யதேச்சையை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும்.

3. யதேச்சை நாடுகள் எல்லாம் ஒன்றோடொன்று சமத்துவமானவை என்று மதிக்க வேண்டும்.

இந்தக் கொள்கைகளைப் பிரமாதப் படுத்தினார்கள்; ஆனால் நடை முறையில் இவற்றிற்கு ஆதரவு கிடைக்க வில்லை. சர்வதேச சங்கம் சில்லரை விஷயங்களில் நல்ல வேலை செய்தது. ஆனால், ஆரம்ப காலத்தில் அமெரிக்கா இச்சங்கத்தில் சேராதிருந்ததால், மகத்தான திறமை விளைந்து விட்டது. பிறகு இத்தாலியும், ஜெர்மனியும், ஜப்பானும், செய்த சதிகளால் இச்சங்கத்தின் வலுக் குறைந்தது. அழிந்து விடத் தக்க நிலைமைக்கு வந்துவிட்டது. இச்சங்க விதிப்படி சில அரசாங்கங்கள் தம்மிடம் உள்ள யுத்தத் தளவாடங்களை வெகுவாகக் குறைத்துக் கொண்டார்கள். அதாவது படைகளையும் ஆயுதங்களையும் அவசியமாகத் தேவைப்படும் போது உடனே திரட்டிக் கொள்ள முடியாதபடி குறைத்துக் கொண்டார்கள். ஆகவே, சர்வதேசச் சட்டத்தை மீறி நடக்கிறவர்களைத் தடுக்க, அவர்களுக்குத் திறமை யில்லாது போயிற்று. உதாரணமாக அபிசீனியாவையும் அல்பேனியாவையும், இத்தாலி தாக்கியது. ஜர்மனியும், இத்தாலியும், ரஷ்யாவும் அனாவசியமாக ஸ்பெய்ன் விஷயத்தில் குறுக்கிட்டன. பிறகு அவெர்னசுக்குள்ளும் வந்து இறங்கினார்கள். இவற்றின் பயனாகத் தான் இந்த மகா யுத்தம் ஆரம்பமாயிற்று.

எதிர் காலத்தில் நிலைமை எப்படி இருக்கும்? நம் நாடு உள்ளிட எந்த நாட்டின் வாக்குறுதியை யாவது மீண்டும் நம்பலாமா? அரசாங்கங்கள் மாறுகின்றன. அரசியல் ஆசைகளும் வெகுவாக அதிகப்படுகின்றன. கருத்துக்கள் வேறுபடும். கட்சிகள் உண்டாகும். இவை உலக சமாதானத்தை குலைக்கும் தன்மையன.

யுத்தத்திற்குப் பிறகு அரசியல் காரணங்களை விடப் பொருளாதாரக் காரணங்கள் தான் முதன்மை பெறும். இப்போது எதிரிகள் கைப்பற்றியுள்ள நாடுகளிலிருந்து அவர்கள் வெளியேற்றப்பட வேண்டும். பசிக் கொடுமையால் வாடும் அந்நாட்டு மக்களுக்கு உண்ண உணவும் உடுக்க உடையும் இருக்க இடமும் கொடுக்க வேண்டும். இந்த வேலையைச் சரிவர செய்து முடிக்கக் கூடிய வசதிகள் நேசதேசத்தாரிடம் மட்டுந் தான் இருக்கின்றன. இந்த வேலையைத் தொடர்ச்சியாகவும் ஒற்றுமையோடும் செய்து வர வேண்டும். இப்படிப்பட்ட உதவிகளை அந்நாட்டவர்கள் பெற்றால், தம் அரசியல் நோக்கங்கள் ஈடேறும் பொருட்டு மேலும் ஒற்றுமையோடிருக்க அவர்கள் நாட மாட்டார்களா?

ஒரு ஐக்கிய அரசாங்கம் அமைந்திருப்பதாக நினைத்துக் கொள்ளுவோம். அது உலகத்தில் கடலிலும் தரையிலும் சமாதானத்தை நிலைநாட்ட உறுதி கொண்டிருக்கிறது. இதற்கென்று தகுந்த பந்தோபஸ்து செய்திருக்கிறது. கடற் கொள்ளைக்காரர்கள், தம் எல்லைக்குட்பட்ட கடலுக்குள் வராதபடி கடற்படைகள் தடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. கலகக்காரர்களை ஒடுக்கி சமாதானத்தை நிலை நாட்டுகிறது. நாள் செல்லச் செல்ல, பொருளாதார நிலைமை மீண்டும் உறுதிப்படும். இது தெளிவாகத் தெரிகிறது. அப்போது மற்ற நாடுகளையும் இந்த ஐக்கிய அரசாங்கத்தோடு இணைத்துக் கொள்ளலாம். **இந்த ஏற்பாடுகள் பிற்காலத்தில் உலக ஐக்கிய அரசியலாக மாறும். இதைத் தோற்றுவிக்கிறவர்களின் மனதில் சர்வதேச சங்கம் அதற்கு முதற்படியாகத் தோன்றும்.**

இதற்கு வாயளவில் பேசிக் கொண்டிருந்தால் மட்டும் போதாது. கெட்டவர்கள், கடலிலும் தரையிலும் ஆதிக்கம் செலுத்தாதபடி தடுக்க, ஒரு தலைவர் வேண்டும். ஐக்கிய அரசாங்கத்தில் சேர்ந்துள்ள அனைவரும் யுத்தத் தளவாடங்களையும், படையினரையும், வெடி மருந்துகளையும் கொண்டு அதற்கு உதவ முழு விருப்பத்தோடும் ஆயுதத் தோடும் இருக்க வேண்டும். அப்போது மற்ற கப்பற் படைகளோடு பிரிட்டிஷ் கப்பற்படையும் சேர்ந்து போராடக் கிளம்பும். என்றாலும், இதை நடத்துவது பிரிட்டிஷ் கடற்படைத் தலைவ ரல்ல. ஜினிவாவி லிருந்தாவது வேறெந்த இடத்திலிருந்தாவது தான் நடத்துவார்கள். ஆனால், சர்வதேச சங்கத்திற்காக லட்சக் கணக்கான பவுன்கள் செலவிட்டு தகுந்த கட்டிடங்களை ஜினிவாவில் கட்டியிருக்கிறார்கள். அவற்றைப் பயன்படுத்தாதிருப்பது வருந்தத் தக்கது தான்.

எதற்கும் மனப் போக்குத் தான் மிகவும் முக்கியம். தம் அரசாங்கங்கள் சில தியாகங்களைச் செய்ய வேண்டியது அவசியம் என்று சில நாடுகள் ஒத்துக் கொண்டால், பழைய குற்றங்கள் பரிகரிக்கப் படலா மென்று நம்ப இடமுண்டு. அப்போது அக்குற்றங்கள் மீண்டும் நேரவே முடியாது. ஒரு வயலில் இரவும் பகலும் உழைக்கிறவர்களு மிருக்கிறார்கள். நாள் தோறும் இரண்டொரு மணி நேரம் வேலை செய்கிறவர்களு மிருக்கிறார்கள். அந்த நிலம் அறுவடையான பிறகு, அதன் பலனை அதில் உழைத்தவர்கள் சமமாகப் பாகித்துக் கொள்ளுகிறார்கள். அதாவது எல்லாத் தொழிலாளர்களும் சம நிலையி லிருக்கிறார்கள். அப்போது தான், சமாதானம் ஏற்பட இடமுண்டு. இனி, அக்கிரமம், பேராசை, மிருகத் தனம் ஆகியவை தலை தூக்கினால், சிறு நாடுகளை பெரிய நாடுகள் கைப்பற்றிக் கொண்டால், சிறு பான்மை யோரைக் கொடுமைப் படுத்தினால், ஒப்பந்தங்களில் கை யெழுத்திட்ட மை காயு முன்னதாகவே அவற்றை மீறினால், கையாலாகாதத் தன்மையோடு கையைக் கட்டிக் கொண்டு உலகம் சும்மா யிருக்காது.

தனிப்பட்டவர்கள் சம்பந்தப் பட்ட வரை, அவர்கள் மீது சட்டத்தை அமுல் நடத்த வேண்டுமானல், அதற்குத் தகுந்த ஆயுதம் வேண்டும். அது போலவே தான் சர்வ தேச விதிகளுக்கும். இங்கே ஆயுதம் என்பது போலீஸ் படையைத் தான் குறிக்கிறது. சர்வ தேசப் போலீஸ் படை யொன் றிருக்க வேண்டும். அல்லது இதற் கென்று விருப்பத் தோடு உதவுகிற நாடுகளி லிருந்து வந்து சேர்ந்தவர்களைக் கொண்ட ஒரு போலீஸ் படை யிருக்க வேண்டும். இதற்குப் பல வகைக் கஷ்டங்கள் உண்டு. இந்தப் படையில் அநேகம் பேர்கள் சேர வேண்டு மானல், வெகுவாக எடுத்துச் சொல்ல வேண்டி யிருக்கும். இந்த ஆசையை நிறை வேற்ற வேண்டுமானல், நல்ல திட்டமும் மனமும் இருக்க வேண்டும். இல்லையானல் முன்னிருந்த படியே தான் இனியும் இருப்போம். இது வரை சர்வ தேசச் சட்டம் இருந்தது போலவே தான் இனியும் இருக்கும். அதாவது பெயரளவிலே தான் அது சட்டமாக இருக்கும். இது வரை சௌகரியப் படும் போது இதைக் கையாளுவதும், அசௌகரியப் படும் போது கை விட்டு விடுவதுமாக இருந்தார்கள். 'மாலட்' என்பவர் "Northern Antiquities" என்னும் ஒரு புத்தகத்தை எழுதி யிருக்கிறர். அதில் அவர் குறிப்பிடுவதாவது :—

> "யுத்தத்தை, நீதியை நிலை நாட்டுவது என்று நினையுங்கள். இது எளியோர்களை வலியோர்கள் அடக்கி யாள, ஆட்சேபிக்க முடியாத உரிமையை யளிக்கிற தென்று மதியுங்கள். வலியவர்களுக்கு எளியவர்கள் அடிமைப் படுத்தப்பட வேண்டு மென்பது கடவுளின் சித்தம் என்பது இதிலிருந்து தெளிவாகிறது".

இப்படியும் கொள்கைகளைப் பரப்புகிறவர்கள் இருக்கிறர்கள்!

இது தான் 1943-ம் வருஷத்திலும் அதற்குப் பிற் காலத்திலும் நம் நோக்கமா? ஏராளமான தியாகங்களைச் செய்தோம்; செய்து கொண்டு மிருக்கிறோம். உலகம் துன்பக் கடலில் மூழ்கி யிருக்கிறது. இரத்த வேட்டையும், வெறுப்பும், நாசமும் மிகச் சாதாரணமா யிருக்கின்றன. நம் பெருமையை முன்னிட்டு இவற்றை நாம் மறந்து விட முடியுமா?

நாம் பல மடைய வேண்டுமானல், பிறரோடு நாம் அன்பாகப் பழகவேண்டும். பிறருடைய நோக்கம் என்ன வென்று உணர்ந்து கொள்ள ஆசைப் பட வேண்டும். உண்மை விவரங்களுக் கேற்றபடி நன்ருக ஆலோசனை செய்து வகுக்கப்பட்ட விதிகளை அமுல் நடத்தத் திறமை வேண்டும்......தான் செய்யும் செயல் மிகவும் சரி என்று உறுதி கொள்ளும் போது தான், ஒவ்வொருவருக்கும் மிகுந்த பல முண்டாகிறது........ நியாய மற்ற முறையில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு ஆதரவு கூறுங்கள். அப்போது எதிர் காலத்தில் புது வாழ்வு தோன்றும். சர்வ தேசச் சட்டத்தை எல்லா அரசாங்கங்களும் மதித்து அதற்குக் கீழ்ப்படியும்.

ஆப்பிரிக்கா வெற்றி

"சிவபெருமான் கிருபை வேண்டும்" என்ற மெட்டு

பல்லவி

ஜயமினிப் பயமில்லை வாரும்—கொடும்
இருமனியு மழிந்தே தீரும்—சத்தியந் தேரும் (ஜய)

அனுபல்லவி

கயவர்கள் அழிந்திடும் காக்ஷி—காணவேண்டிலே
கடையன் ஹிட்லரின் படுவீழ்ச்சி—போதுமேசாக்ஷி (ஜய)

சரணங்கள்

(1) வந்து விட்டது பனி வாழ்வு குலைந்துமினி
நொந்து விழுந்திடும் ஜெர்மனி—நோக்கிக் கவனி (ஜய)

(2) வீர ருஷியர் ஸ்டாலின் க்ராடிலே வெற்றி கோலின்
சார மிழந்தே ஹிட்லர் சாய்வான்—தளர்ந்தே ஓய்வான் (ஜய)

(3) ஓடி யொழிந்தான் ரோமல் ஒதுங்கி யெங்கும் நிற்காமல்
உயர்ந்தது நேச தேசம் ஓங்கி—ஜயமே தாங்கி (ஜய)

(4) ஆப்பிரிக்காவில் ஜயம் அடைந்து விட்டோம் நிச்சயம்
தோற்பதற் கிட்லரிச் சமயம்—தொடங்கி விட்டான் (ஜய)

பழங் கதை

டான்ஸிக் நகரைக் கபளீகரம் செய்து கொள்ளும் நோக்கத்துடன் ஹிட்லர் தனது ஜெர்மன் இராணுவப் பிசாசை திடீரென தூண்டி விட்டார்; அதுவே காரணமாக, இவ்வுலகிலே யுத்தத் தீ மூண்டு விட்டது. அது இன்று எங்கெங்கோ கொழுந்துவிட்டு எரிந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தத் தீயில் சிக்கிய பல் கோடி மக்களில் பலர் உயிரிழந்தனர்; மற்றும் பலர் அங்க மிழந்தனர்; வீடிழந்தனர்; வாசல் இழந்தனர்; சொத்திழந்தனர்; சுகமிழந்தனர்.

ஹிட்லர் ஏவி விட்ட டாங்கிப் படைகளும், விமானப் படைகளும் ஐரோப்பாவைப் பேய்கள் போல ஆங்காங்கே பிடுங்கித் தின்னத் தொடங்கி விட்டன. வெற்றிமேல் வெற்றியாக வந்து குவிந்து கொண்டிருந்தது ஜெர்மானியருக்கு. சீட்டுச் கட்டால் கட்டப் பெற்ற வீடுகள் மாதிரி, ஒவ்வொரு தேசமும் பொத்து, பொத்து என்று ஹிட்லரின் யந்திர யமனுக்கு முன்னுல் விழுந்து வந்தன. இங்கிலாந்தில் உள்ள புராதனமான கட்டிடங்களும், பொருள்களும், குழந்தைகளும், பெண்டிரும் நாஸி விமானங்களிலிருந்து ஈவிரக்க மின்றி வீசப் பெற்ற குண்டுகளுக்கு இலக்காயினர்: ஏதேது! உலக முழுவதையுமே ஹிட்லர் பிடித்துக் கொண்டு, எங்கும் ஸ்வஸ்திகா கொடியைப் பறக்கவிட்டு, ஏகச் சக்ராதிபதியாக இருந்து அட்டகாசம் செய்யத் தொடங்கி விடுவார் போலிருக்கிறதே என்று எல்லோரும் எண்ணத் தொடங்கினர். கிட்டத் தட்ட இரண்டு வருட காலம் ஹிட்லர் காட்டிலே மழை தான்.

இங்கிலீஷ் கால்வா யிலிருந்து ருஷ்யா வரை ஜெர்மன் தேசத்தோடு கலந்து விட்டது. பேராசைப் பேய் மனிதனைச் சும்மா இருக்க விடுகிறதா? அது ஹிட்லரை நன்ருகப் பிடித்து ஆட்டிற்று. அதன் பயனுக, ஹிட்லர், மகாபலிஷ்ட தேசமான ருஷ்யாவிடமும் தனது வாலை ஆட்டத் தொடங்கினுர்.

அப்பொழுதிருந்தே பிடித்தது அவருக்கு விநாச காலம். ஆனுல் வெளித் தோற்றத்திற்கு எல்லோரும் பயப்படும்படியான நிலைமையே நீடித்திருந்தது. ஹிட்லரின் படைகள் சூருவளிபோல ருஷ்யாவிலும் வீசிப் பாய்ந்து, வெகு தூரம் சென்று விட்டன. மாஸ்கோ நகரத்திற்கு ஏக ஆபத்து உண்டாகி விட்டது. ருஷ்ய சர்க்கார் தடபுடலாக, முந்நூற்றைம்பது மைல் தூரத்தில் உள்ளதோர் நகருக்கு விரைந்து ஓட வேண்டி வந்தது. லெனின்கிராட் நகரம் முற்றுகை யிடப் பட்டுவிட்டது. தெற்கிலும் நாஸிகள் செழிப்பான பிரதேசங்களைக் கௌவிக் கொண்டு விட்டனர்.

இந்தச் சமயத்திலே காஸ்டாவ் நகர் அருகிலே திடீரென ருஷ்யர்கள் கை வலுத்தது. வெற்றி கண்ட வெறியிலே தம்மையே மறந்திருந்த ஜெர்மானியர் ஓட்டம் பிடிக்க வேண்டி வந்தது. அதுவரை தோல்வி என்பதே கண்டிராதவர்கள் திடீரெனப் பின்வாங்கி ஓடவேண்டிய நிலைமையை அடைந்ததும், அவர்களுக்கே சமாளித்து நிற்க முடியவில்லை.

ஒரே ஓட்டம் தான். பனி காலமும் வந்து விட்டது. தெற்கிலே ஏற்பட்ட வெற்றி, ருஷ்யர்களுக்கு புது உத்சாகத்தைக் கொடுத்தது. மாஸ்கோ அருகிலும் அவர்கள் முன்னேறினுர்கள். மாஸ்கோவிற் கிருந்த அபாயம் நீங்கிற்று.

இப்படிப் பட்ட சமயத்திலே தான் ஜப்பான் திடீரெனப் போர்க் கோலம் பூண்டது. அமெரிக்காவும் அது காரணமாகப் போரில் இறங்க வேண்டி வந்தது. அதுவரை சும்மா இரவல்—குத்தகைத் திட்டப்படி யுத்தத் தளவாடங்களை மட்டும் சப்ளை செய்துகொண்டிருந்த அமெரிக்கா, உலக சரித்திரத்திலேயே முதன் முறையாக, உலக மகா யுத்தத்தில் நேராகவே கலந்து கொள்ள வேண்டி வந்தது. ஆயுத உற்பத்தியின் வேகம் ஆரம்பத்தில் போதவில்லை. இருபுறங்களிலும் பல்லாயிரம் மைல் நீள முள்ள கடற் படைகளைக் கொண்டிருப்பது காரணமாக, அது தன்னுடைய பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளைத் துரிதப் படுத்த வேண்டி வந்தது.

வெகு காலமாகவே உள்ளூர, ஐந்தாம் படையினரின் உதவியால் அமெரிக்கரின் நிலைமையை அறிந்து கொண்டிருந்த ஜப்பானியர், சட்டென அமெரிக்காவின் வலுக் குறைந்த பிரதேசங்களைத் தாக்கினர். அவர்கள் பூரண யுத்த சன்னத்தராக இருந்ததால், அவர்களுக்கு மளமளவென வெற்றிகள் வந்து குவிந்து கொண்டிருந்தன. எதிர்பாராத வேகத்தில் மலேயா, சிங்கப்பூர், சுமத்ரா, ஜாவா, பர்மா, நியூகினியாவில் ஒரு பகுதி, குடால் கனுர், ரபால் போன்ற தீவுப் பிரதேசங்கள், ஹாங்காங், இந்தோ சைனு, சயாம், சில பசிபிக் தீவுகள் எல்லாம் அவர்கள் கைகளில் சிக்கி விட்டன. ஆஸ்திரேலியாவிற் கிருந்த ஆபத்து பலமடங்கு அதிகரித்து விட்டது. ஆஸ்திரேலியாவில் சில பகுதிகளில் கூட ஜப்பானிய குண்டுகள் விழுந்தன. உதவ வேண்டும், உதவ வேண்டும் என 'ரூகு'க்கு மாருகவே ஆஸ்திரேலியா, அமெரிக்காவைப் பார்த்துக் கேட்கத் தொடங்கி விட்டது.

இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பத்திலே, வெகு சிரமத்தோடு அமெரிக்கப் படையினர் ஆஸ்திரேலியா அருகிலும், பஸிபிக்கில் மத்ய பிரதேசத்திலும் ஜப்பானியரை அடித்து நொறுக்கி ஓடச் செய்தனர்.

இதற்குள்ளாக பனிகாலம் மாறி, கோடை காலம் வந்து விட்டது ருஷியாவிலே, தீவிரமான ஏற்பாடுகளுடன் நாஸிப் படைகள் மீண்டும் தம் கை வரிசையைக் காட்டின. ஸெபாஸ்டபோல் எனும் துறைமுகத்திற்காகப் பல மாத காலம் கடும்போர் நடந்தது. நாஸிகள் முடிவில் வெற்றி பெற்று, அதிவேகமாக காகஸஸ் பிரதேசத்திலும், ஸ்டாலின் கிராடு நகரை நோக்கியும் முன்னேறினர்.

ஆப்பிரிகாவிலே ரோமல் வெற்றி கண்டார். மளமளவென எகிப்திற்குள்ளும் புகுந்து, நைல் நதிப் பிரதேசத்தைக் கொள்ளை கொண்டு விடுவார்போலிருந்தது. ஆனுல், நேசப் படையினர் அவரை எல் அலமீன் எனுமிடத்தில் தடுத்து நிறுத்தி விட்டனர்.

'ஏது இன்னும் விமோசனமில்லை போலிருக்கிறதே!' என்று எல்லோரும் ஏங்கலாயினர். சர்ச்சில், ரூஸ்வெல்ட், ஸ்டாலின், சியாங்கே ஷேக் போன்றவர்களுக் கெல்லாம் கூட, ஏகக் கவலையாக இருந்தது.

ஆனுல், இப்பொழுது இதெல்லாம் பழங்கதையாக ஆகிவிட்டது. ஜெர்மானியர் ஜெயிக்க முடியாதவர்கள் என்றிருந்த பிரமை தீர்ந்து விட்டது. உலகம்

நாஸிகளின் பிடியில் சிக்கித் தவிக்க வேண்டி வருமோ வென்றிருந்த ஐயம் நீங்கி விட்டது. வெற்றி என்பதை நாம் கொஞ்சமாவது, எங்காவது காண்போமா என்றிருந்த குறையும் நீங்கி விட்டது. நாளுக்கு நாள் நேசதேசத்தாரின் சக்தி அதிகமாகிக் கொண்டே வருகிறது. எங்கு பார்த்தாலும் எதிர்த்து முன்னேறித் தாக்கும் தைரியம் வந்து விட்டது. இன்னும் உச்ச நிலையை அடைய வில்லை நமது சக்தி.

ஆனல், அச்சு நாட்டாரின் சக்தியோ உச்ச நிலையை அடைந்து, மறுபுரம் சறிய ஆரம்பித்து விட்டது. அது சறுக்கிக் கொண்டு போகும் வேகத்தில், இனி அதனை பகவான் கூடத் தடுத்து நிறுத்த முடியாது போலிருக்கிறது. கடைசியாகக் கீழே விழுந்து நொறுங்கின பிறகே அதற்கொரு நிரந்தர முடிவு காணலாம் போலிருக்கு.

நேச தேசப் படைகள் வட ஆப்பிரிக்காவிலே அதி சாமர்த்தியமாகவே போராடி வருகின்றன. 'தாக்குவதில் மட்டும் நான் மகா சூரனல்ல; பின்னேக்கி ஓடுவதிலும் அசகாய சூரன் நான்' என்பதைக் காட்டிக் கொண்டு விட்டார் சேனபதி ரோமல். அவரையும், அவரது படை களையும சற்றும் ஓய்வு கொடாது தாக்குகின்றன, பிரிட்டிஷ் எட்டாம் சேனே. ட்யூனிஸியாவிலோ மும்முரமான சண்டை நடக்கிறது. குறுகிய பிரதேசத்திலிருந்து கொண்டு ஜெர்மானியர் கடுமையாகப் போராடுகிருர்கள். அதி வேகமாக முன்னேறி வந்து விட்டதால், அமெரிக்கப் படைகள் அங்கு போதிய விமான நிலையங்களை ஏற்பாடு செய்து கொள்ள வில்லை. அதனல் அமெரிக்கப் படையின் முன்னேற்றம் முன் போல் வேகமாக இல்லை. அச்சு நாட்டினருக்கு அங்கே அவர்கள் சூடு கொடுத்துக் கொண்டே தானிருக்கிருர்கள்.

அங்கு மட்டுமா? ஜெர்மனியிலும், இத்தாலியிலுமுள்ள முக்கிய நகரங்களை பிரிட்டிஷ் விமானிகள் தவிடு பொடியாக்கி வருகின்றனர். ஜெர்மனியிலே தொழிலாளர் பஞ்சம் அதிகமாகி வருகிறது. முன் போல் ஆயுதங்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட வில்லை. போர் முனையில் இருப்பவர்கள் பொறியி லகப்பட்ட எலிகளைப் போல் பல இடங்களில் தவிக்க வேண்டியிருக்கிறது. போதாக் குறைக்கு ருஷ்யாவிலே பனி காலம் நடக்கிறது. ருஷ்யர்கள் முந்தின வருஷம் செய்தது போலவே, இப்பொழுதும் முன் னேறித் தாக்கி, பல இடங்களிலிருந்து ஜெர்மானியர்களை விரட்டி வருகிருர்கள். இந்த ஸ்டாலின் கிராடு நகரம் ஒன்று மட்டுமே, ஹிட்லரின் உயிரில் பாதியை வாங்கி விட்டது. வட ஆபிரிக்காவிலே நாஸிகள் அடைந்த தோல்விக்கும், ஸ்டாலின்கிராடிலே அவர்கள் அடைந்த நஷ்டத்திற்கும் நெருங்கிய சம்பந்தம் இருக்கு மென்றே தோன்றுகிறது.

நேச தேசத்தினர் வட ஆப்பிரிக்காவில் புகுந்தது காரணமாக, ஹிட்லர் பிரான்ஸ் முழுவதையும் ஆக்ரமித்துக் கொண்டு விட்டார். காயம்பட்ட புலி போலே சீறிக் கொண்டிருக்கிருர் அவர். அவரது ஆத்திரத்தை மூட்டுவதற்காக நடிப்பது போலவே, அவருக்கு உதவுவதாகக் கூறிக் கொண்டிருந்த அட்மிரல் டார்லான் சட்டென ஆப்பிரிக்கா சென்று நாஸிகளுக்கு விரோதமாக நடக்கலானர். அவரது போக்கே விசித்திரமாக இருந்தது. 'நானே பிரான்ஸின் அதிபதி' என்ற தினுஸில் பேசலானர் அவர்.

வட ஆப்பிரிக்காவில் முக்கியப் போர் அரங்கமாக உள்ள ட்யூனிஸியாவிற்குப் போகும் பாதையில் இருக்கும் ஆல்ஜியர்ஸில் இருந்து கொண்டு இவர் இவ்வாறு செய்வதைக் கண்டதும், எல்லோருக்கும் என்னமோ போல் தானிருந்தது. இப்படி யிருக்கையில் சென்ற வாரம் எதிர் பாராதபடி இவர் யாரோ ஒருவரால் சுட்டுக் கொல்லப் பட்டார். இதனல் வட ஆபிரிக்கப் போர் நிலைமை என்ன ஆகும் என்று எல்லோரும் கவலையோடு கவனித்து வருகிருர்கள். எல்லோருக்கும் இந்த ஒரு கவலை என்றுல், ஹிட்லருக்கு ஏகக் கவலைகள். அடுத்தபடி என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் தவிக்கிருர் பாவம்! நாளுக்கு நாள் குறைந்து வரும் நாஸிகளின் வலிமையைக் கண்டு, மனமுடைந்து போயிருக்கிருர். மீண்டும் தலை தூக்க முடியுமா என்ற எண்ணம் அவர் மனசிலே தோன்றி யிருக்க வேண்டும். 'முன்னேறித் தாக்குவதை விட, பாதுகாக்க வேண்டியதே இப்பொழுது முக்கியம்' என்று கூறிவிட்டு, பாதுகாப்பு வேலைகளில் தீவிரமாகக் கவனம் செலுத்தி வருகிருப் போலிருக்கிறது. எந்தச் சமயம் நேச தேசத்தார் ஐரோப்பா மீது பாய்வார்களோ என்ற பீதி அவருக்கு இருந்து கொண்டு தானிருக்கிறது என்பது தெளிவாகவே தெரிகிறது.

பிரான்ஸிலே கடற் கரை யோரங்களில் உள்ள விமான நிலயங்களை எல்லாம் காலி செய்ததோடில்லாமல், அந்த நிலயங்களைப் பாழடித்து, பள்ளம், மேடுகளாக்கி, மரம் மட்டைகளை நிரப்பி வைத்திருக்கிருராம். பிரான்ஸிலே பலமான விமானப் படையும் காலாட் படைகளையும் வைத்திருக்கிருராம். பின்னல் எப்போதாவது இவை உபயோகமாகக் கூடும் என்றுலும், இப்பொழுது ஆபிரிக்கா, ருஷ்யா ஆகிய பிரதேசங்களில் இருக்கும் அவசரத் தேவைக்கு உபயோக மில்லாம லிருக்கின்றன. ஆயினும் ஹிட்லர் ஸ்பெயின் மீது பாயலாமா, துருக்கிக்குள் நுழையலாமா என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கிருப் போலிருக்கிறது. ஆனல் நாஸிகளை ராக்ஷஸர்களாக மற்றவர்கள் நினைத்தது எல்லாம் பழங் கதையாகிவிட்டது. இப்போது அவர்கள் எங்கு போனலும் 'சூடான' வரவேற்பே அவர்களுக்குக் கிடைக்கும். புது வருடத்தில் இன்னும் பல புதுக் கதைகள் நம் செவிகளில் விழக்கூடும்.

இப்பொழுதே கொஞ்சம் விழுந்திருக்கிறது. ஒரு சிறு கதை. பர்மாவிலே பிரிட்டிஷ் படைகள் புகுந்து அக்யாபை நோக்கி முன்னேறிக் கொண்டிருக்கின்றன. ஜப்பானியர் பேச்சு, மூச்சில்லாது இடத்தை ஒழித்து விட்டு விட்டுப் போயிருக்கிருர்கள். ஆனல் கல்கத்தா, சிட்டகாங் ஆகிய நகரங்களில் உள்ளவர்களைப் பீதி யடையும்படி செய்வதில் அவர்கள் முனைந் திருக்கிருர்கள். இதற்கு ஒரு படி மேலே அவர்கள் போனலும் போகலாம். ஆனல் முன்பிருந்தது போலின்றி, இப்பொழுது இந்தியாவின் பாது காப்பு வெகு நன்று யிருக்கிறது. ஆகவே யாரும் கவலைப் படவே தேவையில்லை. பதட்டமின்றி பொறுமையோடு இருப்பவர்கள் என்றும் பயப்படவே வேண்டாமே!

சில்லரைப் பஞ்சம்

யார் பொறுப்பாளி

பொது மக்கள் கடமை.

சமீப காலத்தில், சில்லரைக் காசுகள் கிடைக்க வில்லை என்பது பற்றி ஏராளமான கருத்துக்கள் பத்திரிகைகளில் வெளி வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இது பற்றி சமீபத்தில் இந்தியா சர்க்கார் ஒரு அறிக்கையை வெளியிட்டிருக்கின்றனர். என்றாலும், அரசாங்கத்தாரின் போக்கைக் கண்டித்து இன்னும் பத்திரிகைகளில் கட்டுரைகள் வெளி வந்து கொண்டிருக்கின்றனவே யொழிய, இந்தத் தொல்லையின் மூல காரணத்தை அவை வெளியிட வில்லை. இது சமூதாயப் பிரசினை. இதற்கு முடிவு காண வேண்டுமானால், பொது ஜனங்களால் தான் முடியும் என்று சொல்லலாம். சமூதாயத்திற்குத் துன்பம் விளைவிப்பவர்கள் இந் நாட்டில் இருக்கிறார்கள். தம் சொந்த இலாபத்தை முன்னிட்டோ, அல்லது வேறு காரணங்களை முன்னிட்டோ, இச் சந்தர்ப்பத்தை தமக்குச் சாதகமாகத் துர்ப் பிரயோசனப் படுத்த முயற்சிக்கிறார்கள். இவர்கள் மீது கொஞ்சங் கூட இரக்கங் காட்டக் கூடாது. இவர்களைக் காட்டிக் கொடுத்து விட வேண்டும்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பொது ஜனங்கள் என்ன செய்யலாம் :—

1. சொற்ப அளவிற்குக் கூட சில்லரைக் காசுகளைச் சேர்த்து வைக்கக் கூடாது.
2. எப்படிப் பட்ட அவசியம் நேர்ந்தாலும், காசின் மதிப்புக்கு அதிகமாகத் தொகை கொடுத்து வாங்கக் கூடாது.
3. குற்றவாளிகளைப் பிடிக்க, அதிகாரிகளுக்கு உதவ வேண்டும். இக் குற்றவாளிகளைத் தண்டிக்க வேண்டு மென்று தான் அரசாங்கம் விரும்புகிறது. இதற்குப் பொது ஜனங்களின் உதவியும் கூட்டுறவும் மிகவும் அவசியம். யாரேனும் சில்லரைக் காசுகளைத் திரட்டிக் கொண்டிருப்பதாகத் தெரிந்தாலும், அல்லது, இலாபத்திற்கு விற்பதாகத் தெரிந்தாலும், இப்படித் திரட்டும் படியோ விற்கும்படியோ தூண்டிக் கொண் டிருந்தாலும், போலீசாருக்கு உடனே அறிவிக்க வேண்டும்.

இது பற்றி சர்க்கார் கூறுவதாவது :—

இந்தியாவி லுள்ள எல்லா வகுப்பினரும், குறிப்பாக ஏழைகளும், இதனால் மிகுந்த அசௌகரியத்திற்கும் கஷ்டத்திற்கும் ஆளாகிறார்கள். ஏனென்றால், அவர்கள் நாள் தோறும் கொடுக்கல் வாங்கலுக்கு, சில்லரை செலாவணியில் இல்லை.

இந்த வகையில் அரசாங்கத்தார் தம்மாலானதைச் செய்கிறார்கள். இந் நாட்டில் ஒரு போது மில்லாதபடி அவ்வளவு அதிகமாக சில்லரைக் காசுகளைச் செலாவணியின் பொருட்டு வெளி யிட்டிருக்கிறார்கள்.

இவ்வளவு ஏராளமான சில்லரையும், யுத்தம் ஆரம்பமான போது செலாவணியி லிருந்த சில்லரையும் இப்போது பொது ஜனங்களிடம் செலாவணியி லிருக்கிறது. இவ்வளவு சில்லரை வெளியாகி யிருந்துங் கூட, தினசரிச் செலாவணிக்கு அவை கிடைக்க வில்லை.

இந்தச் சில்லரையில் கொஞ்சங் கூட அரசாங்கத்தார் மீண்டும் வாபீஸ் வாங்கிக் கொள்ள வில்லை. ஆகவே, இந்தச் சில்லரைப் பஞ்சத்திற்குக் காரணம், யாரோ தம் தேவைகளை விட மிக அதிகமாகத் திரட்டி வைத்துக் கொண்டிருப்பது தான்.

சில்லரைப் பஞ்சம் எங்கு அதிகமாகி விடுமோ என்று அஞ்சி, திரட்டிவைத்திருக்கிறவர்களும் உண்டு. இப்படிச் செய்வதனால் இவர்கள் நிலைமையை மேலும் மோசமாக்கி விடுகிறார்கள். இச் செயல் ஆலோசனை யில்லாதது. அவர்கள் போன்ற மற்ற பிரஜைகளுக்கு இதனால் தீமை நேருகிறது.

தம் சொந்த லாபத்தை முன்னிட்டுத் திரட்டுகிறவர்களும் உண்டு. சில்லரைகளை அதிக விலைக்கு விற்கவும், அவற்றை உருக்கித் தாமிரமாக்கி விற்கவும் தான் இவர்கள் திரட்டுகிறார்கள்.

தேவைக்கு மீறி சில்லரைகளைத் திரட்டுவதும் சில்லரையின் மதிப்பை விட அதிகத் தொகைக்கு விற்பதும் வாங்குவதும் சட்டப்படி குற்றங்களாகும்.

PRINTED BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS AND PUBLISHED BY THE DIRECTOR OF WAR PUBLICITY, "VICTORY HOUSE", MOUNT ROAD, MADRAS.